

Preotul Gheorghe Marina va fi comemorat la Pomi

Părintele Gavril Marina, cu numele de călugăr Gheorghe, s-a născut la 19 martie 1908 în localitatea Șomcuta Mare.

Face noviciatul în Polonia și apoi este trimis la Roma, unde a absolvit Facultatea de Filosofie și Teologie susținându-și doctoratul la "Universitatea Gregoriană". Este hirotonit preot la Roma la 16 mai 1932. Revine în țară, unde este numit Vicar al Mănăstirii Bixad, apoi și profesor la Seminarul Monahal și la Noviciat. În perioada 1940-1945 este numit exarhul mănăstirilor din Ardeal și Ungaria. Din anul 1945 devine Egumenul Mănăstirii Bixad și se ocupă de editura și tipografia Ordinului, până în 1948. Este arestat în primăvara anului 1948 și condamnat la șase ani de închisoare. Este eliberat în 1953 și se stabilește în final la Pomi, unde devine sufletul comunității.

În 1984 primește aprobarea de la autoritățile comuniste să facă o vizită la Roma, unde se întâlnește cu Papa Ioan Paul al II-lea (foto).

PAGINA 4

A murit actorul Burt Reynolds, un sex-simbol al anilor 1970

Actorul american Burt Reynolds, cunoscut pentru roluri în filme ca "Smokey și Banditul" și "Deliverance", a decedat joi, la vârsta de 82 de ani.

A fost considerat unul dintre sex-simbolurile anilor '60-'70. Fotografia nud a actorului, cu o mână plasată strategic, care a apărut în Playgirl a devenit o imagine emblematică în epocă.

De-a lungul anilor, actorul a avut relații cu Tammy Wynette, Adrienne Barbeau, Sally Field și Chris Evert. Reynolds a fost căsătorit cu actrița Loni Anderson din 1988 până în 1993.

În ultimii ani a predat lecții de actorie în Florida și urma să joace în cel mai nou film al lui Quentin Tarantino, "Once Upon a Hollywood".

PAGINA 9

Peștera Limanu, un oraș subteran la Marea Neagră

Aflată nu departe de bătrânul Calatis, într-un loc unde s-au întâlnit de mii de ani drumurile pescarilor cu ale corăbierilor, contrabandiștilor și neșușitorilor, Peștera Limanu a fost refugiu în timpul unor atacuri, ascunzătoare pentru hoți, casă pentru pribegi, loc secret de practicare a unor ritualuri religioase, încă din neolitic, trecând prin antichitatea dacică, grecescă, daco-romană, epoca medievală.

Faima de "peșteră cu comori" s-a răspândit cu ușurință. Mulți dintre cei care s-au aventurat mai mult decât trebuia în peșteră nu s-au mai întors. În plus, localnicii spun despre această peșteră că este o poartă către lumea dincolo de moarte.

Văzută în plan, rețeaua de galerii seamănă mai degrabă cu harta străzilor unui oraș neglijent sistematizat. Folclorul local a transmis faptul că galeriile Peșterii Limanu s-ar întinde prin beciuri și fântâni din Limanu până în Bulgaria sau chiar Turcia!

Intrarea în peșteră se face printr-o poartă metalică de la poalele dealului.

La aproape 200 de metri de cum pășești în Peștera de la Limanu, se pot vedea altare ale preoților daci și un cap de om sculptat în calcar.

PAGINA 11

1893

30 august Un interviu inedit cu Dr. Vasile Lucaciu la Budapesta

Dr. Vasile Lucaciu, în fața
închisorii din Szeghedin (Szeged)

PAGINA 3

SATU MARE #CENTENAR

Români vechi și noi

"Găsești și azi oameni care își zic români cu pretenții de stâlpi ai românismului, oameni care în orbia și dorința lor de a parveni și a-și face reclamă nu se dau înapoi nici de la crima distrugerii puținelor instituții românești. (...)

România Mare în primul rând are nevoie de caractere pe care să se poată răzumi în toate împrejurările, chiar și în cele mai grele, și nu de dictatorii de bălcu a căror activitate atât pe teren social cât și pe cel moral e discutabilă.

Deci, iubite confrate, să lăsăm terfelirea societăților culturale românești, chiar dacă le-am observa vreun defect sau neajuns, să punem umăr la umăr și să reparăm ce-i stricat, să se opereze ce-i cangrenat, să ajutăm cu toții care ne place să ne mândrim cu numele de român - aceste asociații să-și îndeplinească menirea și să avem grijă să nu le terfelim în noroiul cerurilor noastre zilnice.

Iar cât privește pe unele persoane, care nici ca oameni politici și nici ca și particulari nu pot fi luați în serios, să-i lăsăm la locul lor, să nu-i facem "eroi" români căzuți în lupta contra Societăților românești.

PAGINA 2

Sănătate e Frumusețe

Beneficiile uleiului esențial de pin de la Hypericum

PAGINA 5

Moduri cool în care să porți cămașa iubitului

PAGINA 7

După 1 septembrie

Vântul din ce în ce mai rece în urmele lanurilor de grâu ne prevestesc trecera lunii August și în apropierea lunii Septembrie. Da! 1 Septembrie! Și când zicem 1 Septembrie acum și poate ani de-a rândul, gândurile noastre plutesc asupra multor tablouri vesele și triste.

Nu putem tăgădui bucuria odraslelor noastre - la auzirea că se începe școala. Ei s-au recreat îndeajuns și începerea școlii pentru ei este o bucurie, dar bucuria - pot spune că numai aici se oprește, căci partea cea mai mare e egală cu tristețea. Nimeni nu va spune că e o bucurie - în părțile unde școlile trebuie să treacă în seama eminentelor școlare, de la 1 septembrie, căci nu toate școlile dispun de zeci de milioane - ca și șc prim din Moreni. Și tot din 1 septembrie - e aceea care bagă jalea în multe case țărănești și poate și orașenești. Să începem școlile! Oamenii la sat n-au pășune, lucru-i în toi și copilul și-l ține la vite. Anii trecuți, și la 15 septembrie le părea prea de grabă - începerea școlii și numai cu mari eforturi îi puteai face să-și trimită copiii la școală. Dar acum!

Cei ce au câte un băiat mai răsărit l-ar fi dus mai departe în oraș, dar e prea devreme, încă nu s-au strâns de pe câmp și n-au cu ce plăti jumătatea taxelor de înscriere. Și-apoi nici nu se nici îndeamnă că burse nu-s ca-n palmă. Și ei bieții ce să știe! Doar că nu-s, că le-ar fi înghițit țigăria. Ce fel de țigărie ar fi înțelegând ei, nu știm!

Mai rău e însă pentru cei ce s-au purtat bieții câțiva ani și acum nu-și mai pot duce banii nu-s, burse nu se, e vai de ei. Nici la orașe nu-i mai încântător! Salariile neplătite de luni de zile ne spun ce cu greu vor putea și bieții funcționari să-și ducă copiii la școală.

Ce să facem, dar? Dar ce vor face bieții țărani români, care nu sunt milionari și nici măcar bogați! Vor trebui să-și lase și copiii lor în aripile neștiinței - în care plutesc ei - pe când străinii căpătuiți și îmbogățiți în țara noastră - având bani - vor înainta din zi în zi și ne-om pomeni că nu numai vor pune mâna pe cultura superioară, dar vor ajunge să ne stăpânească. Asta-i o greșală de neiertat. Oare nu din sânul populației sătești s-a ridicat partea cea mai mare a oamenilor noștri iluștri? Oare nu se cade ca să se încurajeze poporul - prin acordarea de burse sau alte favoruri să-și trimită copiii la școli?

E rău că se fac lucrurile de-a îndoașelea, căci se pune stavilă la multe părți bune care s-ar dezvolta prin indemnul și ajutorul celor mai mari. Dar ce să facem!? Numai unul a fost care a făcut totul "unul pentru alții", ceilalți sunt de părere că-i mai bine totul pentru sine. Acestea-s o parte din realitățile cu care 1 septembrie a.c se prezintă în țara noastră. Ne doare când vine așa, când noi altfel îl așteptăm.

Satu Mare, Nr. 39, 6.09.1931, p. 3

Români vechi și noi

În numărul Gazetei din săptămâna trecută, care apare de câte ori conducătorii ei cred că li se pregătește, măcar în parte, revenirea la putere, - a văzut lumina zilei un articol care atacă conducerea Reuniunii de cântări și muzică "Dr. Vasile Lucaciu", premărir în același timp pe doi domni care s-au dovedit cei mai aprigi dușmani ai Școlii de Muzică și ai Reuniunii.

Departele de mine a polemiza cu autorul articolului amintit, însă lupta politică deplasată alunecă pe o pantă greșită amenințând însăși existența puținelor Societăți Culturale românești din acest oraș, ceea ce ne face ca să ne ocupăm mai aproape de el.

Avem abia două societăți de acest fel, care cu toate neajunsurile materiale și sguuirile morale au dat dovadă de vitalitate demonstrându-se, prin existența lor, atât de necesare vieții românești de pe aceste plaiuri. Aceste două Societăți ne adună din când în când, fără deosebire de partid politic și fără deosebire de clasă socială, pe cei care simțim românește. Întrând în sanctuarul Reuniunii de cântări și muzică "Dr. Vasile Lucaciu" ori la ședințele Clubului Sportiv "Olimpia-Cfr" dispărea ura alimentată de politici pătimăși, injuriile reciproce sunt înlocuite cu dorinți și muncă comună pentru ridicarea a tot ce-i românesc în această țară. Aceste două asociațiuni apropie pe toți aceia care, pe lângă preocupările noastre zilnice, mai avem un ideal: acela de a lupta cu forțele noastre pentru ridicarea acestui neam atât de încercat de Dumnezeu.

Cu toate acestea găsești și azi oameni care își zic români cu pretenții de stâlpi ai românismului, oameni care în orbia și dorința lor de a parveni și a-și face reclamă nu se dau înapoi nici de la crima distrugerii puținelor instituții românești. Confratele crede a face o glumă dând în Reuniunea "V. Lucaciu" și crede a face o operă românească slăvind doi domni, care atât acum cât și în trecutul apropiat s-au remarcat ca și buni distrugători. Un lucru este cert, că nu Reuniunea "V. Lucaciu" e prima victimă a lor; au fost și alte societăți, tot așa de infloritoare și tot așa de active, care au fost distruse - poate pe vecie - cu un singur gest. E destul să amintim

Satu Mare, Anul XIII, Nr. 40, 13 septembrie 1931, pag. 1

"România de Nord"... o ședință impunătoare cu majoritatea membrilor prezenți, un nou președinte de onoare recomandat din partea aceluia domn care azi se mândrește cu distrugerea Școlii de Muzică... și "România de Nord" nu mai există.

Reuniunea noastră este târâtă pe aceeași pantă, de egoismul și inconștiența aceleiași persoane.

Iar cât privește cealaltă persoană pe care o preamărește confratele, să ne ierte dacă noi avem altă părere. Un bărbat care în trecut refuza să vorbească cu țărani români românește, aducându-și tălmăci, și se bătea în piept că el este "Magyar allami hivatalnok", deci nu știe limba valahă, iar azi acest domn are pretenție că este cel mai bun român

decât toți, deci toată suflarea românească trebuie să-l primească ca pe un mesia al românismului. Se întâmplă apoi ca această persoană să fie identică cu un Președinte de Tribunal care a fost degradat, iar pe urmă demisionat din magistratură din motive pe care decamdată nu le destăimur. Îl știe întreg orașul cum se căciulea să fie înscris în Baroul Avocaților, ceea ce i-a reușit foarte greu... însă nu aici, ci în Ploiești, ca mai târziu să cerșească din nou bunăvoința acelora, în care azi împoacă cu noroi, ca să fie înscris în Baroul din Satu Mare.

Tot acest domn e personificat în autocandidatul de primar din anul 1926, care pe motiv că este partizan al guvernului și că nu a fost numit de primar a

cerut o despăgubire de 500.000 lei, sumă care ar fi fost pentru dânsul numai o compensație în parte a "câștigului cinstit" ce-l putea realiza ca și primar, - iar tot astăzi tot acesta are pretenția de a "moraliza" toată suflarea românească de pe aceste plaiuri. Numind la Primărie o mulțime de funcționari noi, - dintre care mulți certaiți cu justiția, - crede că va putea să-l decretăm de românizator dezinteresat,... atunci când singura funcționară ce o are el la birou este minoritară, ceea ce nu l-a împiedecat să-i numească și bărbatul ca funcționar "român". Ori, "românizarea" Școlii de Muzică înțelege să o facă numind ca directoare o doamnă minoritară, iar ca și secretar un alt minoritar, nici nu mai vorbim de sugestiunile maghiare date Corpului profesional nou numit, de a proclama ca și director pe Dl. președinte al Comisiei Interimare.

Iar caraghioslăcul de la Uzina Electrică întrece orice limită, fiindu-ne rușine să mai vorbim de celelalte năzbătii și de felul cum își înțelege acest domn rostul; deși este partizan convins al politicii de struț, lumea din afară vede și cunoaște toate.

Nu e bine să încurajăm actele de nebulie și nici să preaslăvim îngânarea oarbă, căci ne tăiem craca de sub picioare.

România Mare în primul rând are nevoie de caractere pe care să se poată răzima în toate împrejurările, chiar și în cele mai grele, și nu de dictatorii de bălcu a căror activitate atât pe teren social cât și pe cel moral e discutabilă.

Deci, iubite confrate, să lăsăm terfelirea societăților culturale românești, chiar dacă le-am observa vreun defect sau neajuns, să punem umăr la umăr și să reparăm ce-i stricat, să se opereze ce-i cangrenat, să ajutăm cu toții care ne place să ne mândrim cu numele de român - aceste asociații să-și îndeplinească menirea și să avem grijă să nu le terfelim în noroiul certurilor noastre zilnice. Iar cât privește pe unele persoane, care nici ca oameni politici și nici ca și particulari nu pot fi luați în serios, să-i lăsăm la locul lor, să nu-i facem "eroi" români căzuți în lupta contra Societăților românești.

Ca încheiere mai vrem să amintim doar un adevăr: "Nebuniile sunt efemere, deci de scurtă durată, căci autorii lor, când sunt cunoscuți, sunt internați în mediul potrivit mentalității lor."

Dr. I.

Carne de vaci

O școală de crescătorie de vite din Canada (America) a făcut încercare, să hrănească vacile cu care ne Carnele s-a dat amestecată cu iarbă sau fân și vacile o mănâncă cu plăcere. Urmarea a fost că vacile hrănite astfel dau lapte foarte bun, gras, aproape smântână goală. Carnele de pște. Sătenii noștri ar face bine să nu sufle nimic această știre în fața vacilor, ca nu cumva să le vină și la ale noastre pofta de piftelul cu garnitură, că nu se mai duc la pășune.

Tariful cerealelor

Direcțiunea c.f.r a întocmit complet programul trenurilor de cereale pentru anul acesta. Direcțiunea comerțului c.f.r și-a dat avizul său în această chestiune, arătând că nu este cazul de o reducere a tarifului.

Până la 15 august transporturile de

cereale se vor bucura de tariful redus, iar după 15 august tariful de transport în vigoare de anul trecut.

Clubul Sportiv Victoria din Careii Mari în ziua de 6 Septembrie a.c își serbează jubileul de 10 ani de existență, în cadrul unei serbări sportive splendide și executându-se și un bogat program. Îi dorim tinerei Asociații românești înflorire într-un mulți ani înainte.

Echivalarea diplomelor de la Universitățile ungurești

D. N. Iorga, ministrul instrucțiunii, a hotărât ca diplomele de licență obținute de cetățenii români la universitățile ungurești, cel mai târziu în anul 1925-1926, precum și diplomele de doctor obținute de la aceleși universități cel mai târziu

în anul 1926-1927 să poată fi echivalate cu diplomele similare românești.

Învățători

Cu cărți școlare aprobate de Onor. Ministerul Instrucțiunii pe anul școlar 1931-1932, caiete, rechizite școlare, precum și cu imprimările necesare care sunt făcute conform legii, pe hârtie albă mai ieftină. Vă puteți aprovisiona de la liberăria D. Șuta, Satu Mare, Cuza Vodă 5, unde vi se fac în condițiile cele mai avantajoase de plată.

Oficiul registrului comerțului de pe lângă Camera de Comerț și Industrie din Satu Mare aduce la cunoștință debitanților de tutun care vând și produse nemonopolizate, cum sunt de exemplu: ziazele, că sunt obligați să-și înregistreze firma. Sunt scutiți de dispozițiunile înregistrării comercianții care vând numai articole monopolizate. Farmaciile deasemenea sunt obligate

la înregistrarea firmei.

Se va înființa patenta fixă pentru micii comercianți și industriași care nu au posibilitatea să țină registre. Celelalte categorii de comercianți și industriași vor continua să plătească impozitul comercial.

Impozitul global va fi desființat, suma acestui impozit urmând a fi adăugată la impozitele elementare. Proiectul de lege va căpăta forma definitivă în August și va fi adus în discuția parlamentului în sesiunea de toamnă.

A născut patru gemeni

Femeia Profira Arghir din comuna Lungani a născut 4 gemeni. Copiii sunt sănătoși, însă mama a murit. Satu Mare, Nr. 39, 6.09.1931, p. 2

Rubrică realizată de Adriana Zaharia

Informația Zilei

ISSN 1222-4715

Director general - D. Păcuraru

Director editor: Ilie Sălceanu

Redactor șef suplimentar - Adriana Zaharia (Informația Zilei de Duminică și Sănătate și Frumusețe, Informația TV)

Redacția Satu Mare:

str. Mircea cel Bătrân nr. 15

Satu Mare, cod 440012

Telefon: 0261-767300

e-mail: redactiasm@informatia-zilei.ro

www.informatia-zilei.ro

“Patriotismul meu este pus mereu la îndoială, și eu nici nu mă lupt ca să fiu considerat patriot. În schimb sunt un bun patriot. Și accentuez asta. Dacă mă voi elibera din închisoare, voi iniția o acțiune nouă, mai intensă, care va avea un scop clar, și anume instalarea păcii între cele două nații.”

ISTORIE

30 august 1893, un interviu inedit cu Dr. Vasile Lucaciu la Budapesta

În anul 1893 Dr. Vasile Lucaciu a fost închis la Satu Mare și la Szeged. În închisoarea din Satu Mare a primit o infecție la ochi. La intervenția ministrului justiției, D. Szilágyi, în vara anului 1893 s-a aprobat transferul deținutului Vasile Lucaciu la Szeged în închisoarea de pe câmpia magaziei de pulberărie pentru a fi consultat de un medic oftalmolog.

Lucaciu a sosit în capitală însoțit de inspectorul penitenciarului din Satu Mare, Toboldy Gyula. Din gară, cei doi au plecat la hanul Erzsebet, unde au vrut să ia o cameră. Neștiind însă dacă procuratura va fi de acord cu cazarea lui Lucaciu la privat, s-au dus cu o căruță la procuratura zonală a Pestei, unde Toboldy a anunțat sosirea lor.

Locțiitorul procurorului general i-a permis lui Lucaciu să se întâlnească cu medicii specialiști. Plecând din arest, cei doi s-au dus înainte de masă la o plimbare. După masă, oftalmologul Siklössy Gyula l-a consultat pe Lucaciu, recomandând, în scris, un repaus de cel puțin trei săptămâni în afara închisorii, altfel tratamentul nu avea niciun efect.

Devenit deja celebru, numele lui Vasile Lucaciu este des pomenit în toate ziarele din Ungaria. Un amplu interviu cu titlul “Lucaciu la Budapesta. Discuție cu Vasile Lucaciu, popa din Șişești” a fost publicat în ziarul Pesti Napló, nr. 244, din 30 august 1893, pe care îl publicăm în premieră în rândurile de mai jos.

“El se consideră un om renumit, noi zicem că are un renume prost, el zice că este român, noi zicem că este valah. Dar dacă se voia lui de data asta, și zicem așa: Dr. Vasile Lucaciu, renumitul popă român de la Șişești, a sosit la Budapesta.

A stat în detenție la penitenciarul de stat din Szeged pentru instigare națională, a fost închis la temnița din Satu Mare pentru calomniere, și lungă perioadă de detenție de martiriu i-a făcut rău. I s-au inflammat ochii la temnița din Satu Mare și afecțiunea asta s-a agravat în așa măsură încât ministrul i-a permis deținutului bolnav să vină la Budapesta să fie consultat aici de oftalmologi și să-și trateze afecțiunea.

Lucaciu, sau dacă doriți Lukács László, a sosit la Budapesta acompaniat de inspectorul de penitenciar Toboldy Gyula și își petrece nopțile în arestul procuraturii zonale din Pesta, iar zilele la oftalmologi ca să nu-și piardă vederea afectată.

Azi, un colaborator al ziarului nostru l-a vizitat pe Vasile Lucaciu și a discutat lung cu vestitul agitator valah, care este un om înalt, robust și frumos, și vorbește despre orice chestiune a politicii actuale de parcă el ar fi cel care ar rezolva soarta Europei de Mijloc și a provinciilor învecinate. Cucernicia sa nici nu vorbește în sensul adevărat al cuvântului, ci face enunțuri și declarații cu atâta siguranță despre orice chestiune de parcă fără aceste căruța politiciii s-ar împotmoli în niște gropi.

În primul rând, Lucaciu, spre cinstea lui, a afirmat că nu va face capital politic din boala lui.

Nu vrea ca afecțiunea la ochi să fie considerată o nouă dovadă a martiriului său.

- Nu vreau - așa i-a spus el corespondentului nostru - ca această veste să se răspândească și prietenii mei să se folosească de ea pentru unele instigări, pe

Parcul Carol al II-lea, statuia lui Vasile Lucaciu în perioada interbelică. Inscripția originală de pe soclu conținea textul “Neînfricatul apărător al drepturilor poporului român și apostol al Unirii”. Fotografie din Colecția Informația Zilei

care eu vreau să le evit cu orice preț.

După această poziție respectabilă, Lucaciu și-a spus părerea, cu o seriozitate generală, nu numai despre chestiunile naționale, dar și despre politicile față de culte, despre asigurarea drepturilor egale, despre prietenia ruso-maghiară.

Inserăm aici declarațiile lui Vasile Lucaciu, printre care se găseșc și câteva curiozități politice, majoritatea lor conținând în schimb afirmații demne de tot interesul, foarte interesante și demne de luat în seamă din multe puncte de vedere.

- La Szeged - așa i-a declarat Lucaciu colaboratorului nostru care l-a vizitat -, un coleg de detenție, un politician din partidul de independență, m-a tot chinat să-mi spun părerea despre situația politică. Domnul meu, i-am răspuns eu, părerile mele conțin și niște adevăruri amare, însă vi le pot spune dacă vreți. I-am vorbit lung, iar el a tot notat.

- Ce faceți, l-am întrebat eu.

- Mă voi folosi în parlament de ideile dumneavoastră.

- Ar fi bine dacă ați face asta, credeți-mă, în acest fel s-ar putea schimba mult situația tristă de azi.

- Nici soția mea nu a avut deloc liniște, a continuat Lucaciu. Când a plecat acasă din Szeged, într-o stație au urcat în tren doi oameni. Discutând despre tot felul de lucruri, au ajuns într-o gară mai mare. Pe peron, o fetiță vindea tot felul de ziare.

- Dă-ne unul, a zis unul dintre pasageri, în care se scrie despre acel Lucaciu.

- Păi, atunci puteți cumpăra din toate, pentru că în toate se scrie despre el, a răspuns fata. Vă puteți închipui cum a afectat-o pe biata femeie acest scurt dialog. Însă aceasta ar fi problema cea mai mică. Problema cea mai mare este că noi nu găsim dreptate nicăieri, pe noi nu ne susține nimeni, nu se iau în serios afecțiunile față de noi, și nimeni nu vrea să le rezolve.

Despre adunarea populară din Sibiu Lucaciu a spus:

- Știu prea puține despre ea. De citit am citit câte ceva, m-am informat mai mult din auzite. Însă menționez un lucru în prealabil: membrii parlamentului maghiar au libertatea să conspire în secret cu un stat care nu are legături cu noi și

să stabilească niște legături aproape formale împotriva unei alianțe care impune niște obligații din punct de vedere legal pentru patria noastră. Noi, valahii, în schimb, nu avem voie să ne adunăm, ca în cadrul dreptului la adunare să discutăm problemele noastre. Asta este ceva dureros, un lucru care întristează spiritele.

Eu nu discut dacă au existat unele puncte pe ordinea de zi, care nici nu trebuiau prezentate, în schimb, în orice caz trebuie să protestăm împotriva faptului că cei care vor să agite împotriva noastră fac această agitație sub acoperirea legii. Situația se prezintă în felul următor: ceea ce vedem astăzi între cele două nații puternic condiționate reciproc este ceva foarte periculos din toate punctele de vedere.

Vă spun de ce. Bosnia și Hertegovina a fost ocupată de unguri și sub guvernarea unui maghiar se va implanta acolo spiritul austriac, limba germană. Însă și asta este o mascaradă. Acel popor de acolo este pur slav, eu știu asta, și cu cât mai mult se răspândește cultura, cu atât mai mult se trezește conștiința națională a poporului, și eu susțin tare, că nu va exista niciodată acea putere care i-ar putea transforma în austrieci sau maghiari.

Asta este una dintre laturi. Cealaltă latură se compune din Serbia, din Valahia, din cehi și pe deasupra din ruși. Și aceștia sunt slavi, puternici, care nu vor fi asimilați de către niciun fel de putere.

Oare este corect că aceste două nații, care suntem preșăși din două direcții din partea slavilor, să ne mâncăm unii pe alții și să venim în acest fel în ajutorul slavilor? Păi, nu este.

Și oare maghiarii de ce nu-și dau seama că acea politică națională pe care o duc ei nu este adevărata politică a lor?

Șovinismul nu este o caracteristică adevărată a lor. Toată treaba asta este pusă în cărca lor de către o putere politică mai înaltă, care îi fură privirea pe termen scurt, însă dacă este nevoie face uz și de arma iadului ca să-i nimicească.

Ungurii ar trebui să-și dea seama de această politică și de faptul că ar fi nemijlocit în interesul lor să ajungă la o înțelegere cu valahii, și anume cât mai repede. Cele două națiuni singure nu sunt

nimic: împreună, două forțe mari.

Vorbind despre chestiunea Pavel, Lucaciu s-a mirat tare că atât el, cât și Lauran au fost atacați și declarați trădători de țară. Nu spune că și aici este vorba de un rezultat al șovinismului, pentru că știe că toată treaba se datorează unei percepții greșite a chestiunii.

- Amintesc aici numai un lucru. Pavel a fost acuzat pentru slujba ținută în limba valahă. Nu s-a avut în vedere că și la greco-catolici este o regulă de drept canonic la fel cum este la romano-catolici, slujba în latină. Aceștia din urmă nu sunt atacați, însă valahii da, pentru că sunt valahi.

Despre demonstrație nu am ce spune, în orice caz o condamn, cu toate că nu cunosc treaba în mod amănunțit.

Multe probleme a creat și presa, care publică totul în mod exagerat, și foarte des pe baza relatărilor unor corespondenți dornici de senzație, care scriu despre niște circumstanțe pe care nu le cunosc.

Nu este nevoie să vorbesc despre politica de culte din punct de vedere românesc. Dacă privesc poziția opoziției și mai ales cea a Partidului Național, sunt nevoit să nu fiu de acord cu demersul guvernului. Dar nu în legătură cu reformele bisericești, introducerea matricolei de stat la starea civilă, libertatea de credință, căsătoria civilă, dar trebuie să condamn modul în care au fost prezentate acestea de către guvern.

Fiecare patriot trebuie să fie adeptul libertății de credință. Asta este modalitatea cea mai simplă de a termina cu luptele pe politici de religie. Prin evitarea unor căi strâmbe, avem nevoie de libertatea cea mai mare a credinței, care va aduce cu sine căsătoriile civile, pacea. Prin asta se rezolvă disensiunile între confesiuni, lucru care este deosebit de important pentru națiunile noastre.

Nici eu, nici alții nu cred că guvernul nu ar avea bani pentru înfăptuirea reformelor. Dacă totuși nu are, să organizeze alegeri mai ieftine și cu banii economisiți poate că va putea înfăptui reformele. Pe de altă parte, reforma valutară asigură pentru stat și pentru guvern acel capital de care are nevoie pentru înfăptuirea reformelor.

Pacea între confesiuni ar aduce cu sine și pacea între naționalități. Asimila-

rea, care se sprijină pe căsătoriile civile, în orice caz, ar fi de folos pentru maghiari, și s-ar putea ca ceea ce nu reușesc ei acum prin șovinism să reușescă prin pacea între confesiuni.

Despre chestiunea Rimler și despre prietenia rusească propagată de el și de unii membri ai partidului de independență, am auzit multe. Însă nu aş putea pronunța vreo poziție în legătură cu ea, pentru că ceea ce spun eu cade sub incidența unor altfel de puncte de vedere față de ce vor spune eventual alții.

Propaganda rusească poate fi benefică pentru cauza noastră, pentru că ungurii, înțeleg aici pe cei care se ocupă de politică pentru că sunt politicieni, își vor da seama că înaintea oricărei alianțe pe care ei o fac ori cu germanii ori cu slavii cel mai natural lucru este pentru țară dacă ei cad la pace cu nația română.

Prima condiție a unei alianțe cu rușii este concesiunea. Noi nu dorim concesiuni, ci solicităm doar drepturi egale. Guvernul maghiar, maghiarimea să adopte poziția pe care a avut-o Deak Ferenc, și susținută pe vremea lui și de Lonyai, președintele guvernului. Dacă ei au considerat mai benefic, în locul alianței cu slavii, să discute cu episcopii valahi de atunci despre modalitățile concilierii celor două nații, oare nu ar fi asta ceva mai adevărat și în condițiile de azi, decât să privim cum unii bărbăți politici se joacă de-a baba oarba cu rușii? Poziția mea și cred că și a tuturor valahilor este că chestiunea rusească ivită acum în mod anarmonic mai degrabă a stricat decât a folosit cauzei maghiarimii.

Patriotismul meu este pus mereu la îndoială, și eu nici nu mă lupt ca să fiu considerat patriot. În schimb sunt un bun patriot. Și accentuez asta. Dacă mă voi elibera din închisoare, voi iniția o acțiune nouă, mai intensă, care va avea un scop clar, și anume instalarea păcii între cele două nații.

Voi face tot efortul ca să elimin neînțelegerile, ca niște condiții pe care azi nu vrea să le înțeleagă nimeni să fie nu numai înțelese, dar și acceptate cu inima curată. Nu valahul este dușmanul, ci acela care nu vrea să-l înțeleagă, pentru că respectul este dușman și față de sine și față de patrie.

Eu nu am vrut să comunic nimănu cu vin la Budapesta, și pentru ce vin, și că acest lucru mi-a fost permis cu mare generozitate de către domnul ministru. Nu am comunicat pentru că în cazul acesta eram nevoit să vorbesc și despre afecțiunea la ochi. Ce s-ar fi întâmplat? Ce ar face presa română? Vă puteți închipui.

M-ar face martir, dar eu nu sunt și nu vreau să fiu martir. Presa ar avea o nouă armă pe care ar folosi-o foarte bine împotriva șovinismului maghiar. Iar acest lucru ar face numai rău cauzei noastre. M-am îmbolnăvit de boala asta, o suport cu răbdare și nădăduiesc să mă vindec. Dacă presa română face larmă și strigă foc, nu acționează în interesul meu și al cauzei mele, iar eu nu aş putea evita nici eventualele atacuri.

- Vă spun pe cuvântul meu de onoare - a spus Lucaciu la despărțirea de colaboratorul nostru - că este aproape comic că eu trebuie să stau în toate închisorile din Ungaria. Mai întâi la Szeged, apoi la Satu Mare, iar acum la Budapesta, și până în februarie anul viitor, din nou la Satu Mare. Dar precis mă voi recupera în viitor după aceste stagii multe.”

A consemnat Adriana Zaharia
Traducere Veres Istvan

IN MEMORIAM

Fără a renunța la identitatea sa greco-catolică, s-a angajat ca dirijor la conducerea Corului din Pomi, satul natal al mamei sale. A inițiat în muzică copii de la două case de copii din Pomi și Satu Mare, înființând orchestre de mandoline, chitare și fluiere.

Preotul Gheorghe Marina, comemorat în Pomi la 110 ani de la naștere

Părintele Gheorghe Marina, în 1969, alături de corul din Pomi și orchestrele de mandoline, chitare și fluiere

L-am cunoscut pe părintele Gheorghe Marina în vara anului 1968, când Nuțu lui Mihai din localitatea Pomi l-a chemat să ne facă fotografii la cununia religioasă a mea cu fiica sa Mărioara. Mi-a strâns mâna cu atâta putere de parcă ar fi vrut să-mi spună: deșteaptă-te, copile, din somnul credinței!

Într-adevăr, din timpul liceului, în facultate și în perioada de pregătire a doctoratului viața mea creștină era într-un somn adânc dominat total de rațiune și de patima mea pentru numere. Îmi amintesc că la sfârșitul gimnaziului, în Postul Mare din 1955, am fost la spovadă (și până în 1968 nu m-am mai spovedit). Preotul mi-a dat canon să spun de 5 ori Tatăl Nostru, de 5 ori Născătoarea și de 5 ori Împărate Ceresc. După spovadă m-am așezat în bancă și am spus în gând: Doamne, eu îl scot pe 5 factor comun: 5 (Tatăl Nostru, Născătoarea, Împărate Ceresc) și am spus numai ce era în paranteză. Patima pentru numere a început să mă depărteze de credință și credeam că "numerele vor feri lumea" și nu știam că "puțină carte te depărtează de Domnul, iar mai multă te apropie".

Întâlnirea cu Părintele călugăr Marina a fost pentru mine începutul retrării vieții creștine. În plus cântecele corului bisericesc condus de Părintele Marina, cântecele noroadelor care mergeau la mănăstire, conținutul calendarelor editate până în 1948 la mănăstirea de la Bixad, toate având amprentele părintelui călugăr Gh. Marina, precum și liturgiile din biserică din Pomi la care am participat în duminicile și sărbătorile din timpul vacanțelor și bruma de informație creștină din cărțile care apăreau în acel timp, toate acestea au trezit în mine dorul pentru nesfârșit.

Acum, după 50 de ani, cred că ceea ce a făcut părintele Gh. Marina în domeniul muzicii religioase este analog cu ceea ce a făcut în literatură părintele academician Ion Agârbiceanu. De asemenea mai cred că lupta pentru locul întâi dintre credință și rațiune se poate caracteriza, parafrazându-l pe Cardinalul Iuliu Hossu, prin cuvintele: Credința este viață, rațiunea este trai.

Despre viața și activitatea părintelui Gheorghe Marina s-a spus mult, dar s-a scris puțin. Cineva competent în domeniul istoriei orale și în studierea arhivelor ar putea face o biografie completă și adevărată, cât omeneste este posibil, a părintelui.

În continuare am să dau câteva informații biografice extrase din lucrarea "110 ani de la nașterea Ieromonahului Dr. Gheorghe Gavril Marina, Protoegumen al Ordinului Bazilian și Egumen la Mănăstirea Greco-Catolică din Bixad".

Hirotonit preot la Roma la 16 mai 1932

Această lucrare a fost întocmită pe baza documentelor din Arhiva Mănăstirii din Bixad și am primit-o prin e-mail prin bunăvoința Ieromonahului Emil Jurja.

"Părintele Gavril Marina cu numele de călugăr Gheorghe s-a născut la 19 martie 1908 în localitatea Șomcuta Mare. Începe liceul la Baia Mare și îl continuă în Polonia. În 1922 intră în Ordinul Sf. Vasile cel Mare unde este primit cu bucurie de egumenul Clemente Gavriș la Mănăstirea Greco-Catolică Bixad. Când merge la mănăstire, mama Floare îl conduce pe jos până la ieșirea din Seini spre Viile Apei. Cu o pâine albă, cumpărată de mama în Seini, și cu un fluiere în trăistuță își continuă drumul spre Bixad. Pe mama o lasă îngenunchată în rugăciune "la o

răstignire albastră" din capătul Seinului. "Toată viața, dar mai ales în închisoare, am simțit rugăciunile mamei", zicea părintele Gheorghe.

Face noviciatul în Polonia și apoi este trimis la Roma, unde a absolvit Facultatea de Filosofie și Teologie susținându-și doctoratul la "Universitatea Gregoriană". Este hirotonit preot la Roma la 16 mai 1932. Revine în țară, unde este numit Vicar al Mănăstirii Bixad, apoi și profesor la Seminarul Monahal și la Noviciat. În perioada 1940-1945 este numit exarhul (o funcție între mitropolit și patriarh) mănăstirilor din Ardeal și Ungaria. Din anul 1945 devine Egumenul Mănăstirii Bixad și se ocupă de editura și tipografia Ordinului, până în 1948. Este arestat în primăvara anului 1948 și condamnat la șase ani de închisoare. Este eliberat în 1953 și se stabilește în final la Pomi. După întemnițarea părintelui Leon Manu OSMB și decesul său în închisoare, părintele Gheorghe devine Protoegumen al Ordinului Sfântului Vasile cel Mare în România până în 1989.

Dirijor al corului din Pomi

În tot decursul vieții s-a preocupat de muzică și în colaborare cu textierul călugăr Gavril Sălăgeanul a compus un vast repertoriu de muzică bisericească preluată de popor. O parte din cântări și colinde au fost publicate în "Calendarul de la Bixad", iar o altă parte nu a fost publicată și este necunoscută. Fără a renunța la identitatea sa greco-catolică, s-a angajat ca dirijor la conducerea Corului din Pomi, satul natal al mamei sale. A inițiat în muzică copii de la două case de copii din Pomi și Satu Mare înființând orchestre de mandoline, chitare și fluiere. Cu dorul în inimă de a fi revenit la Mănăstirea din Bixad se stinge la Satu Mare în data de 25 ianuarie 1989 lăsând "cu limbă de moarte" să fie îngropat în cimitirul mănă-

tirii din Bixad "unde mi-am petrecut tinerețile."

Amintiri de suflet

Printre cei care l-au cunoscut pe părintele Marina este și prof. univ. dr. Ninuca Pop Oșanu de la Academia de Muzică "Gheorghe Dima" din Cluj-Napoca.

"La începutul anilor '50, într-o seară, după ce s-a lăsat bine întunericul, părintele Marina a venit la noi acasă la Cluj având un comportament timorat cu multe precauții, știindu-se un om urmărit în tot ceea ce face. Nu a vrut să dezbrace pardesiul negru destul de vechi și uzat și a intrat repede în subiect.

Aflând că fiica consătenilor lui din Pomi, Anuța și Grigore Oșanu, știe să cânte la pian, a adus câteva din partiturile sale să le verifice dacă sunt corecte. Astfel am ajuns să cânt la pian mai multe cântece mariane care au constituit pentru el o preocupare de prim ordin, dorind să asigure repertoriul pelerinajelor și paracliselor pentru cele două sărbători mariane din 15 august și din 8 septembrie, atât de iubite de credincioși. Dintre toate unul mi-a rămas în minte încă de atunci, urmând ca toată viața să simt o puternică emoție atunci când îl ascult: Nu lăsa, Măicuță, să pierim pe cale... Față de acest cântec a manifestat o grijă specială, având mai multe modalități de încheiere. Sunt fericită că am asistat la finalizarea acestei capodopere pe care trecerea vremii nu a atins-o, ci a făcut să fie adoptată de toți aceia care vor să se afle printre "fii lacrimilor" Maicii Sfinte."

În cartea profesorilor sătmăreni Rozalia și Gheorghe Cosma intitulată "Pomi 1407-2007" apărută la editura Solstițiu din Satu Mare în 2007, la paginile 211-212, prof. univ. dr. în inginerie Ioan Vida-Simiti de la Universi-

tatea Tehnică din Cluj-Napoca scria că la înmormântarea părintelui Marina în cimitirul de lângă Someș din Satu Mare "un foarte mare număr de preoți greco-catolici au sfidat regimul comunist ateu, oficiind cu demnitate, pioșenie și fără frică liturgia de înmormântare în ritul greco-catolic, eveniment la care au participat numeroși credincioși care l-au cunoscut pe Părintele Marina, îndeosebi pomnenii și Corul din Pomi, pe care l-a instruit și condus mai mult de două decenii. Părintele Marina a fost condus pe ultimul drum și de oșenii din Bixad, care au insistat să-l înmormânteze în curtea mănăstirii de acolo, unde fusese călugăr superior, mănăstire pe care a administrat-o și modernizat-o astfel încât a devenit unul dintre cele mai frecventate lăcașuri de cult și vestită prin pelerinajele anuale de Sfânta Maria. Autoritățile județene de atunci (partidul și securitatea) nu și-au dat acordul, nedorind să riște desfășurarea unor manifestări religioase cu tentă greco-catolică, ce nu conveneau regimului."

Nici până azi dorința părintelui Marina de a fi înmormântat la mănăstirea din Bixad nu a fost îndeplinită.

Manifestări la Pomi

Cu ocazia împlinirii a 110 ani de la nașterea sa, comunitatea din Pomi a ales să-l cinstească prin amplasarea unei plăci pe școala din localitate, care mai târziu îi va purta numele. Manifestările vor începe în seara zilei de sâmbătă, 8 septembrie, cu "Dansul seniorilor". Duminică dimineața, 9 septembrie, la Căminul cultural va avea loc adunarea festivă cu discursuri, înmânări de diplome și constituirea ONG-ului "Pomi - sat natal". După Sfânta Liturghie va avea loc dezvelirea plăcii comemorative "Gheorghe Marina" și o masă festivă.

Prof. univ. dr. Vasile Cămpian

Uleiul de pin este un dezinfectant al pielii și combate bolile tegumentare, combate căderea părului, prevenind chelia, și reglează activitatea glandelor sebacee.

SĂNĂTATE

Mai multe gene mutante favorizează rezistența la antibiotice

Cercetătorii japonezi au dezvoltat un nou mod de a testa rezistența bacteriilor la antibiotice. Punerea în practică a noii metode a dus la identificarea a trei mutații de rezistență necunoscute anterior în acest proces. Acest lucru ajută foarte mult la tratarea eficientă a infecțiilor bacteriene. Studiul a fost derulat de cercetătorii de la Universitatea Hokkaido și a avut ca principal scop identificarea mecanismelor și mutațiilor care duc la rezistența bacteriană la antibiotice. Ideea a fost de a vâna sistematic genele rezistente la ARN ribozomal (rRNA).

rRNA este partea esențială a celei care creează proteine. Cercetătorii japonezi au colectat rRNA dintr-o gamă largă de specii bacteriene în mediul natural. Ei le-au inserat în E. coli inactivi, lipsiți de rRNA, și au constatat că mai mult de 2.000 de Arnm ar putea compensa această lipsă, împiedicând astfel E. coli să moară. Apoi au testat dacă un antibiotic comun, spectinomina, a ucis efectiv bacteria sau dacă ARNc a dat rezistență la E. coli. Oamenii de știință au descoperit trei mutații necunoscute în rRNA. "Rezultatele noastre sugerează că există multe gene mutante care favorizează rezistența la antibiotice. Sperăm că metoda noastră ar putea fi folosită pentru a verifica mutațiile rezistente la antibiotice", a afirmat dr. Kei Kitahara, microbiolog la Universitatea Hokkaido.

Riscul țigărilor electronice

Nivelul de risc al țigărilor electronice a constituit obiectul unui raport întocmit de Comitetul pentru Știință și Tehnologie având ca titlu "Țigările Electronice". Au fost revizuite toate dovezile existente despre nivelul de risc pe care îl prezintă țigările electronice. Din datele cuprinse în raport reiese că vaputul este mai puțin nociv decât fumatul, în consecință țigările electronice ar trebui să poată fi prescrise ca dispozitive medicale pentru a-i ajuta pe oameni să se lase de fumat.

O altă concluzie la care a ajuns comisia după ce a analizat multiple studii și cercetări este acela că vaporii țigărilor prezintă un risc "neglijabil pentru sănătatea celor din jur" și "considerabil redus față de cel al țigaretelor convenționale".

Nu există nicio dovadă că produsele cu risc redus sunt un prim pas către fumat în cazul persoanelor tinere, afirmă Public Health England, o agenție a Ministerului Sănătății din Marea Britanie: "Dacă sunt folosite corect, țigările electronice pot fi o armă cheie în lupta împotriva fumatului a sistemului de sănătate britanic".

Aceste produse sunt mult mai puțin dăunătoare ca țigările convenționale, Norman Lamb, președintele Comitetului de Știință și Tehnologie al Parlamentului Britanic, adăugând că "ingrijorările că țigările electronice sunt o poartă către fumat, inclusiv pentru tineri, nu s-au concretizat".

Referitor la produsele care încălzesc tutunul, raportul concluzionează că acestea sunt estimate a fi cu circa 90% mai puțin nocive decât țigaretetele convenționale, dar semnaleză că este nevoie de mai multe cercetări independente care să valideze această afirmație.

Beneficiile uleiului esențial de pin de la Hypericum

Contribuie la întinerirea tenului matur, conferindu-i elasticitate

Este antiseptic și expectorant al căilor respiratorii; Este tonic și reconfortant general fizic și spiritual; Întărește rezistența organismului la factorii alergeni prin conținutul în substanțe antihistaminice. Întărește sistemul imunitar al organismului. Contribuie la reglarea presiunii sângelui și la stimularea circulației periferice.

Îmbunătățește drenajul limfatic. Este tonic și calmant al sistemului nervos; combate infecțiile renale și împiedică depunerea calculilor renali și a sărurilor de urați la încheieturi: are calități de afrodisiac natural; contribuie la întinerirea tenului matur, conferindu-i elasticitate și fermitate. Este un dezinfectant al pielii și combate bolile tegumentare; combate căderea părului, prevenind chelia, și reglează activitatea glandelor sebacee.

Uleiul esențial de pin se recomandă pentru: infecții respiratorii (viroze, gripă, laringită, bronșită, astm bronșic, rinită alergică); infecții renale (nefrită, cistită, uretrită, prostatită), litiază renală, gută; hipertensiune arterială, edeme; anxietate, stres, emotivitate crescută, îmbunătățirea activității intelectuale; impotență, frigiditate; reducerea ridurilor, întărirea părului, eczeme, psoriazis, furunculii.

Mod de folosire

Extern: 3-5 picături ulei esențial de pin în amestec cu 30 ml de apă, pentru aromoterapie, odorizarea ambientului. Pentru masaj 3-5 picături dizolvate în ulei vegetal, cu care se masează fruntea și tâmpilele în dureri de

cap. Pentru inhalatii în boli respiratorii se folosesc 2-3 picături dizolvate în apă fierbinte. Ca ingredient se folosește în creme pentru față, loțiuni pentru păr și corp.

Intern se utilizează numai sub supravegherea atentă a fizioterapeutului sau farmacistului.

Uleiul esențial de portocală

Are un efect calmant și reconfortant asupra sistemului nervos și spiritului; induce gândirea pozitivă și înlătură căderile negativiste; este tonic al pielii, contribuind la întinerire; combate spasmele și relaxează musculatura; împropătează respirația, albește dantura și întărește gingiile; este un bun antiseptic intern și extern tegumentar; sporește diureza, contribuind la eliminarea acidului uric, sării de bucătărie în

exces și toxinelor odată cu apa; îmbunătățește funcțiile cognitive, în special memoria; are calități afrodisiace, contribuind la eliminarea problemelor erectile și de libidou.

Uleiul esențial de portocală se recomandă pentru: echilibrare emoțională, tulburări nervoase, stres, anxietate, boala Alzheimer; refacerea tenului matur și tratarea tenului acneic; spasme musculare, tuse, convulsii, crampe musculare,

diaree; cuperoză, eczeme; gută, edeme, detoxifiere; impotență.

Mod de folosire

Extern: 3-5 picături ulei esențial de portocală în amestec cu 30 ml de apă, pentru aromoterapie, odorizarea ambientului. Pentru masaj 3-5 picături dizolvate în ulei vegetal, cu care se masează fruntea și tâmpilele în dureri de cap. Pentru inhalatii în boli respiratorii se folosesc 2-3 picături dizolvate în apă fierbinte. Ca ingredient se folosește în creme pentru față, loțiuni pentru păr și corp.

Intern se utilizează numai sub supravegherea atentă a fizioterapeutului sau farmacistului.

Produsele se găsesc la cele două magazine Hypericum din municipiul Satu Mare:

**Drumul Careiului, nr. 4-5
Tel: 0261.740 121
Str. Ștefan cel Mare, nr. 5
Tel: 0261.716 450**

Producător: HYPERICUM IMPEX S.R.L.
Sediul: Baia Sprie, str. Gutinului, nr. 3A, Maramureș, România
Tel/fax: 0262.271.338 ; 0262.372.695
Tel comenzi: 0262.263 048
E-mail: office@hypericum-plant.ro sau hypericumimpex@yahoo.com
Pentru mai multe informații cu privire la produsele noastre și pentru oferte, vă rugăm să accesați site-ul: www.hypericum-plant.ro

Modalități pentru a domoli arsurile gastroesofagiene

Arsura gastroesofagiană este cauzată de o mulțime de factori, dar în cele mai multe situații vinovat este refluxul acid. Adică o parte din sucurile digestive care se află în mod normal în stomac își fac drum spre esofag, conductul dintre stomac și gură.

Antiacidele ajută

Preparatele care ajută digestia, vândute fără rețetă, sunt în general eficiente și lipsite de riscuri. Antiacidele cel mai bine cotate de specialiști sunt acelea care conțin un amestec de hidroxid de magneziu și hidroxid de aluminiu (primul tinde să provoace diaree, al 2-lea constipă; combinate ele își contracarează reciproc efectele secundare).

Specialiștii sunt de părere că folosirea antiacidelor lichide - deși acestea nu sunt tot atât de ușor de manevrat ca tabletele - este mai eficientă.

În cazul dozelor mici, inhibitorii de acid, cum sunt ranitidina și cimetidina, se vând fără rețetă. Și ele pot acționa la fel de bine în mascarea problemelor de bază.

Stomacul are un strat protector care îl apără de acțiunea acizilor, dar esofagul nu deține o astfel de căptușeală. De aceea acidul stomacal provoacă arsuri dureroase, uneori atât de puternice, încât oamenii cred că au făcut infarct. Pirozismul nu are nimic de-a face cu inima, dar durerea arzătoare, specifică arsurilor gastroesofagiene, poate fi ușor confundată cu angina.

Pirozismul cauzat de refluxul acid este asociat adesea și cu alte simptome: un gust acid în gură, agravarea durerii la aplecarea în față sau la culcatul pe spate, greață, gaze intestinale, senzație de arsură la înghițitul băuturilor calde și tuse în timpul nopții, explică specialiștii.

Acizii stomacali pot fi împinși în sus pe esofag atunci când stomacul este prea plin cu mâncare. Cu cât vă umpleți mai mult stomacul, cu atât mai mult acid va porni în sus pe esofag.

Ar fi bine de reținut că alimentele grase și prăjite au tendința să rămână multă vreme în stomac și favorizează producerea unui surplus de acid. Unii specialiști în probleme digestive sunt de părere că pot fi evitate crizele la stomac dacă vă feriți de cărnurile grase și de produsele lactate.

Citricile par să provoace o asemenea afecțiune, dar acidul pe care îl conțin acestea are o altă compoziție decât acela pe care îl produce stomacul. Cel mai bine ar fi să lăsați stomacul să se odihnească.

Un remediu popular pentru pirozism este o linguriță de oțet de mere în jumătate de pahar cu apă. Amestecul se soarbe cu înghițituri mici, în timpul mesei. Chiar dacă poate părea ciudat să beți ceva acid când aveți o problemă cu acidul gastric, este bine de știut că există acizi buni și acizi răi, precizează specialiștii în medicină tradițională.

De asemenea, în astfel de situații se recomandă următoarele plante medicinale: ghimbirul (neutralizează acidul și calmează durerile), ierburile amare, iar ierburile aromatice precum feniculul sunt la fel de eficiente.

O altă recomandare ar fi să consumați mai rar cafea, ciocolată, și dacă se poate să evitați băuturile carbogazoase.

O sursă ideală și ieftină pentru relaxarea sfincterului esofagian este o cură de aer curat. Respirați aer curat și evitați pe cât posibil inhalarea fumului de țigară.

În privința meselor ghidați-vă după principiul "puțin și des" și nu beți prea multe lichide în timp ce mâncați.

REȚETE

De la porumb, în medicina naturistă se folosește mătasea, pentru că are în compoziție substanțe valoroase, precum potasiu, calciu, dioxid de siliciu, saponine, ulei volatil, alantoină, ceară, vitaminele C, E, K.

Mătasea de porumb, recomandată în tratarea problemelor renale

Datorită efectelor diuretice, antiinflamatoare și calmante, remediile pe bază de mătase de porumb sunt des recomandate în probleme renale, urinare și nu numai.

De la porumb, în medicina naturistă se folosește mătasea, pentru că are în compoziție substanțe valoroase, precum potasiu, calciu, dioxid de siliciu, saponine, ulei volatil, alantoină, ceară, vitaminele C, E, K. Toate aceste elemente fac ca acest remediu să fie apreciat și indicat în caz de calculi renali, în curele de detoxificare sau în tratamentul bolilor de inimă și de ficat. Unele studii sugerează că are efecte pozitive și în tratamentul cancerului, grație bogăției de antioxidanți.

În scop terapeutic se folosesc florile femele ale porumbului, stigmatul filiforme, subțiri ca un fir de ață, care apar în timpul înfloririi numite, impropriu, mătasea porumbului (culeasă de la planta încă verde neajunsă la maturitate).

Fitoterapia cu mătase de porumb are acțiune diuretică, antispastică, mărește secreția biliară, împiedică depunerea sărurilor în bilă, îmbunătățește funcția ficatului, este purgativă, diminuează conținutul de glicogen din sânge, datorită conținutului de vitamina K are acțiune hemostatică, fiind utilă în dereglări menstruale, la menopauză, hematurie (sânge în urină).

Indicații terapeutice

Mătasea de porumb este recomandată în caz de cistite, infecții urinare, prostatite, nefrite, cure de detoxifiere, hipertensiune arterială, boli cardiovasculare, edeme renale sau cardiace, edeme generalizate, ascită, artrite, reumatism articular, obezitate.

Pentru a beneficia de proprietățile curative ale mătasei de porumb, este bine să o culegi cât boabele-i sunt încă lăptoase, după care trebuie să o lași să se usuce într-un loc ferit de soare. Se prepară din 2 linguri de mătase uscată la 200 ml de apă clocotită și se lasă la infuzat aproximativ un sfert de oră. Se consumă neîndulcit, câte 1 lingură la fiecare 2 ore. Bea zilnic infuzie, mai multe săptămâni, dacă ai calculi renali.

Crampele abdominale dureroase și menstruația abundentă pot fi reglate urmând o cură de câteva zile cu ceai din mătase de porumb. Are în compoziție vitamina K, numită și vitamina antihemoragică, care ajută în caz de tulburări de coagulare a sângelui și în anemie. De asemenea, vitamina E conținută reduce simptomele neplăcute ale menopauzei, de exemplu insomniile, depresia, migrenele, bufeurile și transpirația excesivă.

În acest caz, se recomandă infuzia preparată din o lingură de plantă uscată la 250 ml de apă clocotită, care se lasă să stea câteva minute, după care se bea lichidul treptat și neîndulcit. În timpul menstruației se beau zilnic cel puțin 2 cani, până când durerile dispar.

Simptomele gutei, care se manifestă printr-un exces de acid uric în sânge, ce se depune pe articulații, pot fi înlănzite cu același ceai de mătase de porumb. Împotriva gutei, dar și în afecțiunile renale și urinare și în umflarea picioarelor cauzată de boli cardiace, se recomandă infuzia din mătase de porumb și cozi de cireșe. Ambele plante au acțiune puternic diuretică. Ceaiul se prepară dintr-un amestec în părți egale din mătase și cozi de cireșe, 1 linguriță de plante la 200 ml apă fierbinte, apoi se lasă la infuzat 5 minute. Se recomandă consumul a 2-3 cani de ceai pe zi.

Mucilagiile conținute de mătasea de porumb ajută la absorbția surplusului de apă din țesuturi, adică a retenției de apă.

Text selectat și adaptat de Ioan A.

Prăjitură simplă cu dulceață și ciocolată

Ingrediente:

100 grame de ciocolată din comerț, neagră și cu 70% cacao, 100 grame de unt, 2 ouă, 120 grame de zahăr, 3 linguri cu făină, dulceață (de preferat ușor amăruie - cireșe amare, mure, afine).

Mod de preparare:

Topește ciocolată în bain-marie și adaugă untul. Separat, bate bine cele două ouă cu zahărul și adaugă-le, amestecând continuu, peste prima compoziție, cea de ciocolată cu unt, după ce aceasta s-a răcorit puțin. Adau-

gă, la final, făină, amestecând ușor, dar până la omogenizarea completă. Aluatul se lasă la frigider cel puțin două ore. Împarte aluatul în patru și așază, pe rând, cu mâna (ca să fie mai ușor, udă mâna cu apă), fiecare bucată într-o tavă de chec, alternând, între straturi, câte o linguriță - două cu dulceață. Se coace maxim 15 minute, în cuptorul încălzit la 180 de grade (foc mediu). Se poate servi cu sirop de vanilie sau cu frișcă.

Tocăniță de vinete

Ingrediente:

2 bucăți de vinete mai mărișoare, 2 ardei capia, 5 bucăți de roșii, 5 cepe, sare, piper, o frunză de dafin, o legătură de frunze proaspete de pătrunjel, 100 ml ulei

Mod de preparare:

Curățăm vinetele și le tăiem cubulețe mai mari. Le presărăm cu sare și le lăsăm 20 de minute, după care le punem într-o strecurătoare și le spălăm sub jet de apă rece. Încingem uleiul într-o cratiță și punem ceapă tăiată cubulețe mărunte. Când aceasta s-a în-

muiat, adăugăm ardeiul tăiat cubulețe și le călim împreună 4-5 minute. Adăugăm roșiile decojite și tăiate, apoi vinetele scurse bine. Punem frunza de dafin și un pahar cu apă și lăsăm să fiarbă acoperit 20-25 minute, la foc mic. Condimentăm cu sare și piper și la sfârșit asezonăm cu pătrunjelul tocat. Se servește caldă sau rece, alături de o salată sau murături. Se poate servi ca fel principal sau garnitură la piept de pui la grătar.

Supă de varză cu carne de porc

Ingrediente:

O varză mică, 400 g carne de porc, o ceapă, 4 roșii mari, bine coapte, un ardei gras, 300 ml de smântână, 3 linguri de ulei, o crenguță de cimbru, boia de ardei (dulce sau iute), sare, piper

Mod de preparare

Tai ceapa mărunt și o căleşti în ulei bine încins până se înmoaie. Adaugi carnea porționată și continui călirea, pe toate părțile, câteva minute, până își schimbă culoarea. Adaugi roșiile curățate de pielițe tăiate cubulețe, ardeiul curățat de cotor și semințe tăiat cubulețe și lași totul să fiarbă 10 minute.

Adaugi boia de ardei dulce sau iute, după preferință, sare și piper, după gust, apoi adaugi 3 litri de apă caldă și lași să fiarbă, sub capac, la foc mic, până când carnea este bine pătrunsă. Adaugi varza tăiată fideluță, crenguța de cimbru, potrivești gustul de sare și piper și lași să fiarbă încă 10 minute, până se înmoaie și varza. Când supa este gata, o dregi cu smântână, turnând câte puțină supă fierbinte în castronul cu smântână până când se diluează și are aceeași temperatură cu supa din oală. Torni smântâna în oală, lași 5 minute, apoi se poate pune în farfurii. Se servește cu puțin oțet, mărar verde tocat, ardei iute proaspăt sau murat sau cu adaos de smântână, după gust.

Zacuscă cu ciuperci

Ingrediente:

Un kg de ceapă, 2 kg de ardei gras, 1 kg de ciuperci proaspete (dacă se poate, de pădure), 1 kg de gogoșari, un litru de suc de roșii (cât mai păstos), o lingură de sare, 300 ml de ulei

Mod de preparare:

Ciupercile se curăț, se taie mărunt și se pun la călit cu doar 2-3 linguri de ulei. După ce apa s-a evaporat, se mai pun 2-3 linguri de ulei și se călesc ciupercile. Se scurg bine de ulei și se trec prin mașina de tocat, dar se pot lăsa și bucăți, dacă le-ai tăiat suficient de mărunt. Tot prin mașina de tocat se trec, separat, și se lasă separat, ceapa, gogo-

sarii și ardeii. Apoi se pun la scurs. Într-o cratiță se pune uleiul și se căleşte ceapă cu sare. După ce s-a înmuiat, se adaugă ardeii și gogoșarii și se lasă la călit aproximativ o oră, cu grijă, să nu se prindă de vas. Apoi se toarnă sucul de roșii, se adaugă și zeama strânsă de la gogoșari și ardei și se lasă la fiert încă 30 de minute. Se adaugă ciupercile, se amestecă și se pune zacusca în borcanele anterior sterilizate. Se leagă și se dau la cuptor pentru 30 de minute. După ce se ia de la cuptor se pune să se răcească încet, învelită cu pătură.

Rubrică realizată de Eva Laczko

Dacă ai norocul ca iubitul tău să fie înalt, iar tu minionă, atunci ai câștigat, fără să vrei, o nouă piesă vestimentară în garderoba ta. Concret, îi poți transforma cămașa într-o rochiță, doar adăugând o centură care să îți marcheze talia.

MODĂ

Ținute de inspirație masculină: moduri cool în care să porți cămașa iubitului

Cămașa iubitului este o piesă interesantă pe care o poți integra foarte simplu în ținutele tale. Chiar dacă vorbim despre cămașă clasică, albă, sau despre cămăși cu imprimeuri, cămășile pot fi utilizate în outfiturile de inspirație masculină, cu puțină creativitate! Ești curioasă cum poți sorta cămașa lui într-un mod foarte stylish? Îți propunem 5 moduri cool în care să o faci!

Ținută în stil "Blondă de la Drept"

Dacă iubitul tău are în dulap o cămașă albă, simplă, atunci ar fi păcat să nu o împrumuți și tu! Prima combi-

nație cool pe care ți-o sugerăm te îndeamnă să mergi chiar acum și să îi sustragi, într-o manieră subtilă, cămașa de pe umeras! Asortează-o cu o fustă din piele neagră și pune-ți în picioare o pereche de pantofi stiletto, sandale, balerini sau pantofi stil Oxford. Ia-ți geanta și ești gata să faci față - în mare stil! - provocărilor care te așteaptă la birou, într-o nouă zi de muncă. Care este farmecul acestei ținute? Nici măcar nu trebuie să fii blondă ca să-ți vină foarte bine!

Ținută în contrast cromatic

Contrastele se atrag, mai ales când

vine vorba despre ținute de inspirație masculină!

Cea de-a doua propunere pe care ți-o prezentăm constă în alăturarea unor piese vestimentare cu personalitate, care, deși par din filme diferite, se potrivesc de minune: o pereche de jeans negri, eventual cu tăieturi, o pereche de teniși comozi, un sacou și o cămașă - dar nu orice cămașă, ci cămașa lui! Tot secretul acestei combinații este ca aceste elemente alese să creeze un contrast cromatic; mai exact, alege cămașa albă, iar restul hainelor păstrează-le negre!

All white plus pată de culoare

All white sunt ținutele cele mai potrivite pentru sezonul cald în special. Le poți purta pe stradă, la petrecerile din club sau la evenimentele de tip cocktail și complimentează în special o piele cu un bronz impecabil. Pentru a pune în evidență albul impecabil al ținutei, accesorizează-o folosind o poșetă roșie sau un colier într-o nuanță extravagantă.

Ținută college

Cu siguranță că purtarea cămășii iubitului tău îți conferă o senzație foarte plăcută, căci parcă îl simți mai aproape de tine! În plus, această cămașă îți

poate aduce aminte de perioada studenției sau a liceului, deoarece poate fi integrată în ținute școlarești. Combină cămașa lui cu o pereche de jeans și un shirt și las-o deschisă.

Cămașă stil rochie

Dacă ai norocul ca iubitul tău să fie înalt, iar tu minionă, atunci ai câștigat, fără să vrei, o nouă piesă vestimentară în garderoba ta. Concret, îi poți transforma cămașa într-o rochiță, doar adăugând o centură care să îți marcheze talia. Poți face acest lucru atât cu modelele de cămăși bărbați tip slip, dar și cu cele loose.

Consumul de zahăr și de produse zaharoase este cel mai mare inamic al pancreasului, care cu timpul, epuizat de efortul de a metaboliza cantități mari de zaharoză, începe să nu mai funcționeze la parametri normali.

Obiceiurile alimentare nesănătoase cauzează obezitatea la copii

Una dintre cele mai controversate teme de discuție din ultima vreme este obezitatea la copii. Dacă până acum doar americanii erau acuzați de obezitate, în prezent problema a început să se manifeste și în rândul europenilor și, din păcate, afectează din ce în ce mai mulți copii.

Tot mai mulți tineri din România ajung și ei să se regăsească în situația de a fi supraponderali sau obezi, lucru îngrijorător inclusiv pentru specialiști, aceștia fiind de părere că greutatea excesivă expune persoana unor riscuri majore, și anume de a dezvolta boli cardiovasculare, tensiune arterială crescută și multe alte afecțiuni.

Care sunt principalele cauze ale creșterii ratei obezității?

Principalii responsabili pentru creșterea ratei obezității sunt dietele nesănătoase, în combinație cu lipsa activității fizice, sau altfel spus un dezechilibru între aportul caloric și calorile consumate. Cu cât acest dezechilibru are loc pe o perioadă mai mare de timp, cu atât crește riscul apariției obezității.

Obiceiurile de consum s-au schimbat. Consumul de cereale și fibre a scăzut, în favoarea grăsimilor, a adaosului de zahăr și a produselor de origine animală.

Efectele zahărului în alimentația copiilor

Dereglarea metabolismului calciului. Copiii se îmbolnăvesc din această cauză și au dinții stricați de timpuriu. Studiile arată că zahărul adăugat în timpul preparării produselor destinate copiilor (monozaharidele și dizaharidele) reprezintă cauza numărului unu în apariția cariilor.

Obezitatea. Cea mai răspândită afecțiune provocată de consumul excesiv de zahăr este obezitatea. Deși zahărul nu este bogat în calorii, consumat în exces poate afecta sistemul hormonal, ducând la creșterea apetitului, mărirea țesutului adipos și apariția celulitei.

Diabetul. Consumul de zahăr și de produse zaharoase este cel mai mare inamic al pancreasului, care cu timpul, epuizat de efortul de a metaboliza cantități mari de zaharoză, începe să nu mai funcționeze la parametri normali. Așa apare diabetul. Acesta generează complicații grave în organism.

“Zahăr ascuns”

Un lucru deosebit de grav este adaosul de “zahăr ascuns” care poate fi găsit în diverse sortimente de mâncare și, cel mai grav, și în mâncărurile destinate copiilor. Foarte important este să citiți etichetele produselor, pentru a studia conținutul lor de zahăr. Deși pe etichetele unor produse, sucrici sau cereale, scrie “natural”, acest lucru nu este adevărat de cele mai multe ori. Ingredientele precum fructoză din sirop de porumb, folosite ca îndulcitori, fac din produsele “naturale” adevărate bombe în alimentația copiilor. Alte ingrediente în care este “ascuns” zahărul sunt: fructoză, siropul de malț, extrac-

țul de malț, siropul de porumb, melasa, zahărul brun, zaharoză, malțul de orez, agava. Toate acestea reprezintă îndulcitori artificiali adăugați în produsele destinate copiilor ce dăunează sănătății lor.

Afecțiunile cauzate de consumul excesiv de zahăr sunt următoarele: osteoporoza și probleme legate de asimilarea calciului, scăderea imunității, cancer, în special cel de colon, gastrită, colită de fermentație, tulburările de ciclu menstrual la femei, alergiile, scler-

roza, reumatismul, anemia, cardiopatiile, astenia, sinuzita, rinita.

La copii consumul frecvent de dulciuri influențează procesele de creștere, ducând la apariția rahitismului și a fragilității osoase, declanșând pubertatea prematură, generând probleme de comportament (scăderea voinței, predispoziție la violență, scăderea capacității de concentrare etc.), semnalează specialiștii Asociației pentru Protecția Consumatorilor din România.

A consemnat Irina Maier

primAGYM
AEROBIC CYCLING FITNESS

Piața Eroii Revoluției,
nr. 5 - Satu Mare
Telefon: 0361 884947

15%
Oferta Specială

LA ORICARE PRODUS CUMPĂRAT
DIN GAMA PSORIODERM PRIMIȚI
GRATUIT
1 CREMĂ
PSORIODERM SENSITIV 100 ml

Gama de produse Psorioderm Psorioderm Sensitive

Pielea uscată, iritată, dar și cea eczematosă și atopică, necesită îngrijire specială. Produsele **Psorioderm® SENSITIVE** au fost concepute astfel încât să asigure îngrijire adecvată bebelușului, copiilor și adulților, a pielii uscate, iritate, eczematosă sau atopice, dar și a pielii psoriatică și seboreice în cazul persoanelor care nu tolerează acidul salicilic. Produsele liniștesc pielea, calmează placa psoriatică și seboreică.

Gama de produse **Psorioderm® SENSITIVE** hrănește, hidratează, revitalizează, calmează și îngrijește pielea deshidratată. Fiecare produs al acestei game a fost îmbogățit cu unt de cocos, ulei de măsline, nucă de cocos, germenii de grâu, avocado, levănțică, borago, black currant, calendula, aloe vera, vitamina A cu supliment de miere, extract de ulei de jojoba, vitamina E și unt de shea pentru o îngrijire mai blândă. Produsele au fost testate dermatologic. Produsele nu conțin acid salicilic, parabenii, steroizi, sulfuri și coloranți artificiali, iar parfumul nu conține alergeni. Gama de produse **Psorioderm® SENSITIVE** a obținut Premiul de Calitate în Ungaria 2013!

Aceste produse le găsiți la **ATOMEDICAL VEST**,
în Satu Mare, pe str. Gheorghe Lazăr, nr. 1, ap. 28, lângă Poliție,
între farmacie și Policlinica Veche.
Program de lucru: de Luni până Vineri între orele 8:00 - 16:00
Informații la 0261.726101

Curmalele conțin o cantitate mare de zahăr

Fructele și legumele sunt indicate atunci când ești la dietă sau în post. Totuși, există câteva mici excepții. Anumite fructe nu sunt deloc indicate pentru cei care trebuie să mănânce fără zahăr sau care vor să scape de kilogramele în plus.

Fructele ce conțin cea mai mare cantitate de zahăr nu sunt cireșele, merele sau strugurii, ci curmalele. Ele conțin în medie 27 de grame de fructoză și glucoză în amestec la 100 de grame de fruct proaspăt. Această cantitate reprezintă un nivel de zahăr de aproape două ori mai ridicat decât cel din celelalte fructe cu cel mai bogat conținut. Curmalale pot fi confiate în propriul lor suc, formă în care sunt cel mai bine cunoscute și vândute.

Ele sunt urmate de struguri, cireșe, smochine și banane, cu conținuturi de zahăr cuprinse între 15% și 20%. Acestea, la rândul lor, au mai mult zahăr decât

merele, prunele sau perele (10-15% zahăr). Fructele considerate cel mai puțin calorice sunt citricele (portocalele, lămâile), precum și fructele roșii (căpșunile, zmeura), care au zahăr doar 7-10%.

Pentru orchestra sătmăreană urmează o perioadă interesantă, în care, încet și inexorabil, se produce schimbul de generații. În asemenea timpuri dirijorii invitați vin și trec, dar un dirijor permanent de bună calitate poate face mai ușoară și plăcută - pentru muzicieni și public - această tranziție. Să vedem cum va fi viața ansamblului în anii care vin.

Filarmonica "Dinu Lipatti" a deschis stagiunea cu sala plină

Stagiunea 2018-2019 a Filarmonicii "Dinu Lipatti" s-a deschis oficial joi seară, iar spre bucuria noastră sala de concerte din pasajul ce poartă numele regretatului maestru Ștefan Ruha a fost plină. Nu de tot, dar destul de puține locuri libere au rămas în stal și la balcon, iar numărul abonaților pare să fi crescut.

Afluența de public ar putea fi și rodul faptului inedit că deschiderea stagiunii în sală a fost precedată de două apariții ale orchestrei în aer liber, ceva ce nu ținem minte să se fi întâmplat prea des. A fost mai întâi prezentarea operei "Bank Ban" de Erkel Ferenc, cu participarea soliștilor Teatrului Csokonai din Debrecen, în cadrul Zilelor Culturale Partium, iar apoi deja tradiționalul concert estival în aer liber dirijat de Franz Lamprecht, cu un program ce a conținut câteva numere celebre din repertoriul de operă.

Ne place să credem că o parte din sutele de spectatori adunați în Piața 25 Octombrie și-au găsit loc joi seară în sala de concerte. Nu ne place s-o spunem, dar au avut parte de o seară muzicală mediocră.

Program atractiv, interpretări așa și-așa

Dirijorul japonez Shinya Ozaki este cunoscut sătmărenilor de vreo două decenii, a creat un brand la Filarmonică, ba poate chiar două: concerte cu soliști invitați din Japonia și concerte cu muzică din filme. A dirijat în câteva rânduri și Concertul de Anul Nou. Orchestra îl cunoaște bine și au avut împreună destule momente

Dirijorul Shinya Ozaki și pianista Azusa Yamaki au colaborat cu orchestra în Concertul în do minor de Mozart

reușite. Programul serii era foarte atractiv. Dar de data asta ceva nu s-a legat.

Seara a început cu o delicată: uvertura operei "Ifigenia în Aulida", în varianta revizuită de Richard Wagner și prezentată la Dresda în 1847. Wagner se va fi simțit atras de muzica nobilă a lui Christoph Wilibald Gluck pentru că acesta a fost pentru vremea sa, veacul al XVIII-lea, ceea ce aspira să devină tânărul Richard un secol mai târziu: un reformator al muzicii de operă și un căutător al esenței dramei muzicale. Multe din acordurile acestei uverturi ranforsate prin filtrul wagnerian amintesc de ce avea să urmeze în "Tristan și Isolda", iar magma sonoră în care drama Ifigeniei se scufundă pare să trimită la

tremurul teluric cu care se deschide "Aurul Rinului". A fost interesant, iar timpii lenți au slujit bine muzica.

Din păcate, următoarele două lucrări au stat sub semnul unei precauții care le-a extirpat toată strălucirea. Răreori am auzit un Mozart cântat mai plat și sufocat de o atmosferă ternă, un fals dramatism care n-are nimic de-a face cu tensiunea intrinsecă a partiturii Concertului în do minor. E o muzică pretențioasă, cere un discurs limpede, transparent, care să lase să se vadă freacă pe care Mozart îl imprimă unor forme cu totul convenționale. Iar când solistul, în cazul de față pianista Azusa Yamaki, se străduie prea tare doar să ducă muzica la bun sfârșit (a și

pierdut șirul la un moment dat în prima parte) luciul bijuteriei mozartiene se pierde de tot.

La fel cum s-a pierdut magia pe care Brahms o creează în a doua sa simfonie, fuziunea impecabilă a temelor, atmosfera pastoral-sentimentală pe care am regăsit-o foarte puțin sub conducerea extrem de precaută a lui Ozaki. Nici frenezia mișcării finale nu a făcut decât să conducă la o "coda" mai mult zgomoasă decât triumfală. Ceva a lipsit în orchestră, acel echilibru, acea armonie și logică a discursului muzical care, de obicei, vine de la omul cu bagheta. S-a aplaudat? Desigur. Dar maestrul părea că știe că n-a fost cea mai bună seară a sa.

Pentru orchestra sătmăreană urmează o perioadă interesantă, în care, încet și inexorabil, se produce schimbul de generații. În asemenea timpuri dirijorii invitați vin și trec, dar un dirijor permanent de bună calitate poate face mai ușoară și plăcută - pentru muzicieni și public - această tranziție. Să vedem cum va fi viața ansamblului în anii care vin.

Prima lună a stagiunii

Partea frumoasă a unei stagiuni simfonice e că fiecare săptămână aduce o nouă provocare. De exemplu, săptămâna viitoare oaspeții orchestrei vor fi dirijorul Marco Celli Stein și pianistul Mihai Ungureanu, cu un program din muzică de Liszt (Concertul nr. 1 și Dansul morților) și Ceaiovski (Simfonia a patra). Peste încă o săptămână revine la pupitru Franz Lamprecht cu un nou episod din serialul său de "Bijuterii muzicale", alături de trompetistul Naum Gorbuleac.

Duminică, 23 septembrie, propoște la Satu Mare turneul național "100xEnescu" cu Bucharest Festival Orchestra dirijată de Cristian Lupeș, piesa de rezistență a programului lor fiind Octuorul op. 7 de George Enescu.

Zilele Muzicale Sătmărene 2018 încep în 27 septembrie cu un concert dirijat de Tiberiu Soare, în care îl vom urmări pe Balint Janos într-o transcripție pentru flaut a Concertului pentru vioară de Aram Haciaturian, alături de selecțiuni din "Romeo și Julieta" de Prokofiev. Pianistii Chiyo Hagiwara și Abram Endre vor susține recitaluri solo în 14 și respectiv 28 septembrie.

Vasile A.

A murit actorul Burt Reynolds, un sex-simbol al anilor 1970

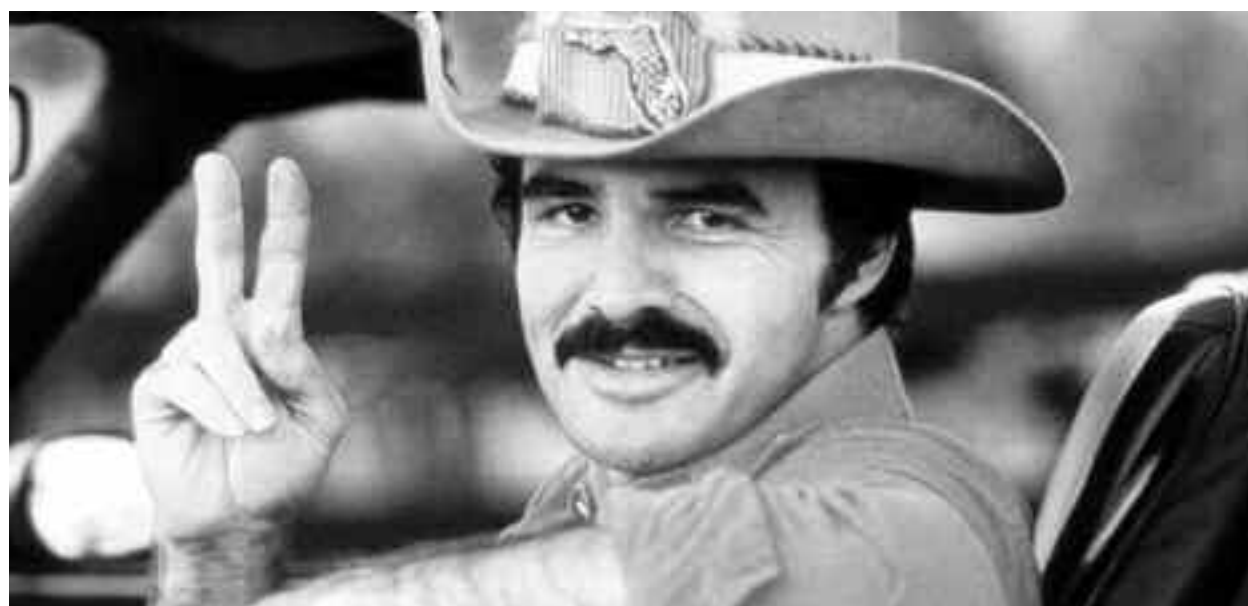
Actorul american Burt Reynolds, cunoscut pentru roluri în filme ca "Smokey și Banditul" și "Deliverance", a decedat joi, la vârsta de 82 de ani, informează presa internațională.

Reprezentantul actorului a anunțat că Burt Reynolds a decedat joi, la Jupiter, în statul american Florida. Potrivit publicației US Weekly, actorul a decedat într-un spital din Florida, în urma unui atac de cord.

Burt Reynolds a suferit o intervenție chirurgicală la spate în 2009 și un cvintuplu bypass în anul următor.

A fost jucător de fotbal american

Reynolds s-a născut în Georgia, în 1936, dar s-a mutat în Riviera Beach în 1946, unde tatăl său era șeful poliției locale. A continuat să joace fotbal la Universitatea de stat din Florida, dar accidentările suferite l-au împiedicat să își continue această carieră. După ce s-a retras din activitatea sportivă, Reynolds a urmat cursuri de actorie. Burt Reynolds s-a mutat la New

De-a lungul anilor, actorul a avut relații cu Tammy Wynette, Adrienne Barbeau, Sally Field și Chris Evert

York la sfârșitul anilor 1950, debutul său în televiziune având loc în 1958, în serialul "Flight". Primul său rol mai mare a fost în serialul NBC "Western Riverboat", difuzat între 1958 și 1960. La insistențele lui Clint Eastwood,

a intrat în industria filmului. În 1970, Reynolds era deja o importantă vedetă de cinema, jucând în filme precum "Eliberarea / Deliverance", "Cea mai lungă pasă / The Longest Yard", "Smokey și Bandit / Smokey and the Bandit"

și "Sharky's Machine".

Burt Reynolds a câștigat un premiu Emmy și un Glob de Aur pentru rolul său din sitcomul "Evening Shade" și a primit o nominalizare la Oscar pentru interpretarea regizorului de filme por-

nografice Jack Horner în "Jurnalul unei vedete de film porno / Boogie Nights".

Urma să joace în noul film al lui Tarantino

De asemenea, Burt Reynolds a fost considerat unul dintre sex-simbolurile anilor '60-'70. Fotografia nud a actorului, cu o mână plasată strategic, care a apărut în Playgirl a devenit o imagine emblematică în epocă.

De-a lungul anilor, actorul a avut relații cu Tammy Wynette, Adrienne Barbeau, Sally Field și Chris Evert. Reynolds a fost căsătorit cu actrița Loni Anderson din 1988 până în 1993.

Burt Reynolds, care, în ultimii ani, a predat lecții de actorie în Florida, urma să joace în cel mai nou film al lui Quentin Tarantino, "Once Upon a Hollywood", programat pentru lansare în iulie 2019.

"Burt Reynolds era unul dintre eroii mei, un deschizător de drumuri. A arătat că se poate trece de la a fi atlet la a fi cel mai bine plătit actor și m-a inspirat. Avea și un uriaș simț al umorului", a scris Arnold Schwarzenegger pe platforma de micro-blogging Twitter.

DEZVOLTARE PERSONALĂ

Abilitatea de lucru în echipă

Foarte mulți oameni se tem să schimbe ceva din punct de vedere profesional din cauza ideii că nu vor avea abilitățile necesare de a se integra într-un colectiv nou și, desigur, de a munci în echipă.

Toată lumea a auzit de abilitatea de a lucra în echipă ca o cerință principală la angajare. Una e să avem aptitudini ce ne ajută să facem cu succes anumite activități și alta e să avem abilitatea de a munci în echipă.

Când ne referim la abilitatea de lucru în echipă ne gândim direct la a fi eficient, dar nu de unul singur, ci împreună cu cei din jurul nostru. A avea abilitatea de a lucra în echipă înseamnă a fi capabili să muncim și să ne aducem contribuția la atingerea obiectivelor echipei. Acest lucru se poate realiza doar dacă recunoaștem competențele tuturor membrilor echipei. Trebuie totodată să avem inițiativă și să îi ajutăm și pe ceilalți în găsirea soluțiilor, să fim conștienți că pot apărea conflicte, dar să vedem rolul lor în dezvoltarea echipei.

Psihologii sunt de părere că abilitatea de a munci în echipă e legată în primul rând de capacitatea noastră de a recunoaște competențele celorlalți membri ai echipei. Doar o persoană cu stimă de sine crescută poate să vadă tot ce e bun în cei alături de care lucrează, o persoană cu stimă de sine scăzută se va simți permanent amenințată de capacitățile celorlalți.

Pentru a ne dezvolta abilitatea de lucru în echipă trebuie să fim conștienți de calitățile pe care le avem, competențele profesionale, vulnerabilitățile profesionale și să acordăm mereu atenție asupra posibilității noastre de a îmbunătăți colaborarea cu întreaga echipă.

Teama de eșec se tratează

Una din temerile majore ale oamenilor este teama de eșec. Ne temem că vom fi criticați, că oamenii din jur ne vor respinge, că nu corespundem așteptărilor, că suntem diferiți și lista poate continua.

Evident, această teamă de eșec nu duce la nimic bun, fiind principala sursă de insuccese în viață. Asta nu înseamnă că oamenii de succes nu se tem de eșec. Dimpotrivă. Doar că oamenii de succes au reușit să scape de această teamă de eșec. Această categorie de persoane privește eșecul ca pe un rezultat prost care îi ajută totuși în dezvoltarea personală pe viitor. Eșecul poate să fie o oportunitate de autoperfecționare. Depinde din ce direcție privim acest eșec.

Teama de eșec derivă din frică. E un prag psihologic destul de greu de trecut, dar nu imposibil, susțin specialiștii. Această teamă e foarte strâns legată de tendința de a găsi mereu scuze, de amânarea îndeplinirii unor sarcini. Oamenii care trăiesc o viață cu această teamă nu vor reuși niciodată să își cunoască toate capacitățile ce le au.

Pentru a evolua trebuie să învățăm să ne depășim frica de eșec. Un prim pas e să vedem eșecul ca pe o oportunitate de învățare și nu ca pe o dovadă a incapacității noastre de a face ceva anume. Totodată, putem să ne folosim de puterea exemplului, de modele din viața noastră care au avut succes. Ne vindecăm de această teamă acționând, trecând la fapte, fiind perseverenți cu scopul de a obține ceea ce ne dorim.

Și, mai mult decât orice, să nu uităm că eșecul poate să fie o experiență foloșitoare, o lecție din care să tragem anumite învățături ce ne vor fi utile în viitor.

Pagină realizată de Andrei G.

Autocunoașterea, un proces dificil și în același timp frumos

În ultimii ani am tot auzit spunându-se că e bine la un moment dat să trecem prin procesul autocunoașterii, fie pentru a face față unor situații stresante sau a depăși o depresie, un necaz, o supărare. Teoretic, totul pare cât de cât ușor, însă practic este ceva mai dificil, dar totuși nu imposibil de realizat.

În urma studiilor în domeniu s-a demonstrat că autocunoașterea duce la construirea imaginii de sine, la modul în care fiecare din noi se percepe.

Imagine de sine pozitivă ori negativă?

Cei cu imagine de sine pozitivă sunt oamenii optimiști care au încredere în forțele lor și duc la bun sfârșit tot ceea ce încep. La polul opus sunt cei cu imagine de sine negativă, oameni ce se tem de eșec și de-a lungul vieții au parte de multe rezultate negative atât pe plan personal, cât și profesional. V-ați pus vreodată întrebarea "cât de bine mă cunosc pe mine însumi"? Dacă răspunsul e afirmativ, înseamnă că ați ajuns la concluzia că gradul de autocunoaștere îl puteți observa din felul în care acționați, din comportamentul din viața de zi cu zi.

Componentă de bază a inteligenței emoționale

În momentul în care dăm startul procesului de autocunoaștere am putea constata că am atins un punct sensibil

Autocunoașterea se face prin mai multe modalități, prin comparație, introspecție, autopercepție, analizându-ne propriul comportament

ce aduce și numeroase amintiri plăcute.

Așadar, autocunoașterea nu e doar dificilă, ci e și frumoasă. Componentă de bază a inteligenței emoționale, autocunoașterea se dezvoltă odată cu vârsta. Pe măsură ce anii trec, avem capacitatea tot mai mare și mai fină de a ne cunoaște.

Reușim parcurgând acest proces, cu etapele lui, să răspundem la întrebarea: cine sunt eu? Și începem să conturăm profilul. Ne oprim la imaginea fizică, la cea psihică și la cea socială.

Trăsături de personalitate, sistem de valori

Autocunoașterea se face prin mai multe modalități, prin comparație, introspecție, autopercepție, analizându-ne propriul comportament.

De-a lungul timpului învățăm să ne dezvoltăm capacitatea de a ne conștientiza propriile gânduri și emoții, să răspundem la întrebarea: ce știu eu să fac bine? Identificăm așadar capacitățile,

abilitățile, deprinderile noastre. Apoi ne orientăm spre ce ne-ar face plăcere. Conștientizăm interesele, dorințele, idealurile personale.

Identificăm trăsăturile de personalitate când ne întrebăm cum suntem noi de fapt ca oameni și aflăm care e sistemul nostru de valori când avem răspunsul la întrebarea despre ce e important pentru noi. Ca o concluzie, e bine de știut că autocunoașterea joacă un rol foarte important în dezvoltarea noastră personală.

Rostul comunicării asertive în viața de zi cu zi

Fără comunicare nu putem trăi. Așadar, comunicarea este element fundamental al existenței noastre. Știm cu toții, probabil din propria experiență, că o comunicare deficitară conduce la lucruri negative atât pe plan personal, în relația cu cei dragi, cât și profesional, în relația cu colegii, angajatorii, colaboratorii.

Comunicarea, dacă e să îi dăm o definiție, e procesul activ de transmitere și recepționare de informații. Procesul e funcțional în momentul în care dăm dovadă de ascultare activă, înțelegem mesajul transmis, reușim să interpretăm limbajul nonverbal și să susținem conversația.

Ascultare activă și înțelegerea mesajului transmis

În momentul în care comunicăm cu o persoană sau cu un grup de persoane trebuie să știm să transmitem un mesaj clar, concis, și să îi ascultăm și pe ceilalți, înțelegând mesajul ce ni-l transmit la rândul lor.

Cu alte cuvinte, trebuie să avem un comportament și o comunicare asertivă. Pe înțelesul tuturor, nu vom fi nici agresivi, dar nici pasivi în discuții. S-a

O comunicare asertivă se realizează și printr-o serie de elemente din sfera non-verbală precum tonul vocii, contactul vizual, mimica

dovedit de câțiva zeci de ani încoace că asertivitatea e cea mai eficientă modalitate de soluționare a problemelor interpersonale.

Prin ce e caracterizată asertivitatea?

Atunci când comunicăm deschis recepționăm mesajele fără a le distorsiona conținutul, ceea ce conduce la îmbunătățirea relațiilor cu ceilalți. Comunicarea asertivă conduce la îmbunătățirea imaginii de sine. Asertivitatea e caracterizată prin capacitatea de a

spune "nu", formularea cererilor, solicitarea favorurilor, exprimarea sentimentelor, inițierea, susținerea și încheierea unei conversații. O comunicare asertivă se realizează și printr-o serie de elemente din sfera non-verbală precum tonul vocii, contactul vizual, mimica.

Comunicarea asertivă se învață

Cei care comunică asertiv nu se consideră superiori interlocutorilor, ci dimpotrivă, sunt conștienți că sunt la egalitate cu aceștia, acordă importanță părerilor celor cu care discută. De asemenea, persoana care comunică asertiv folosește semnalele non-verbale ca pe un atu, pentru că o ajută să transmită mai ușor mesajul. În comunicarea asertivă, expresiile feței sunt deschise, relaxate, poziția corpului la fel de relaxată, dreaptă, iar vocea e calmă și sigură. Un comportament asertiv ne ajută la creșterea stimei de sine. Comunicarea asertivă se învață. La orice vârstă. Așadar, cei care își doresc să comunice asertiv de azi înainte trebuie doar să se exprime clar și concis, să nu fie sarcastici, să aștepte interlocutorul să vorbească, să îl asculte, să nu dea dovadă de impulsivitate când răspunde și să evite monopolizarea discuției.

Mai multe legende s-au țesut în jurul acestei peșteri impresionante. Localnicii susțin că Peștera de la Limanu este un tărâm sacru, care și în ziua de astăzi este păzit de Zalmoxis. La aproape 200 de metri de cum pășești în Peștera de la Limanu, se pot vedea altare ale preoților daci și un cap de om sculptat în calcar. Pentru că peștera își întinde galeriile la o distanță mică de suprafața pământului și se află chiar sub localitatea Limanu, uneori zgomote ciudate și voci se pot auzi.

Oraș subteran la Marea Neagră, ale cărui taine nu au fost încă descifrate

Localnicii susțin că Peștera de la Limanu este un tărâm sacru, care și astăzi este păzit de Zalmoxis

Aflată nu departe de bătrânul Callatis, într-un loc unde s-au întâlnit de mii de ani drumurile pescarilor cu ale corăbierilor, contrabandiștilor și neguțătorilor, Peștera Limanu a fost refugiu în timpul unor atacuri, ascunzătoare pentru hoți, casă pentru pribegi, loc secret de practicare a unor ritualuri religioase, încă din neolitic, trecând prin antichitatea dacică, grecească, daco-romană, epoca medievală.

Faima de "peșteră cu comori" s-a răspândit cu ușurință. Mulți dintre cei care s-au aventurat mai mult decât trebuia în peșteră nu s-au mai întors. În plus, localnicii spun despre această peșteră că este o poartă către lumea dincolo de moarte.

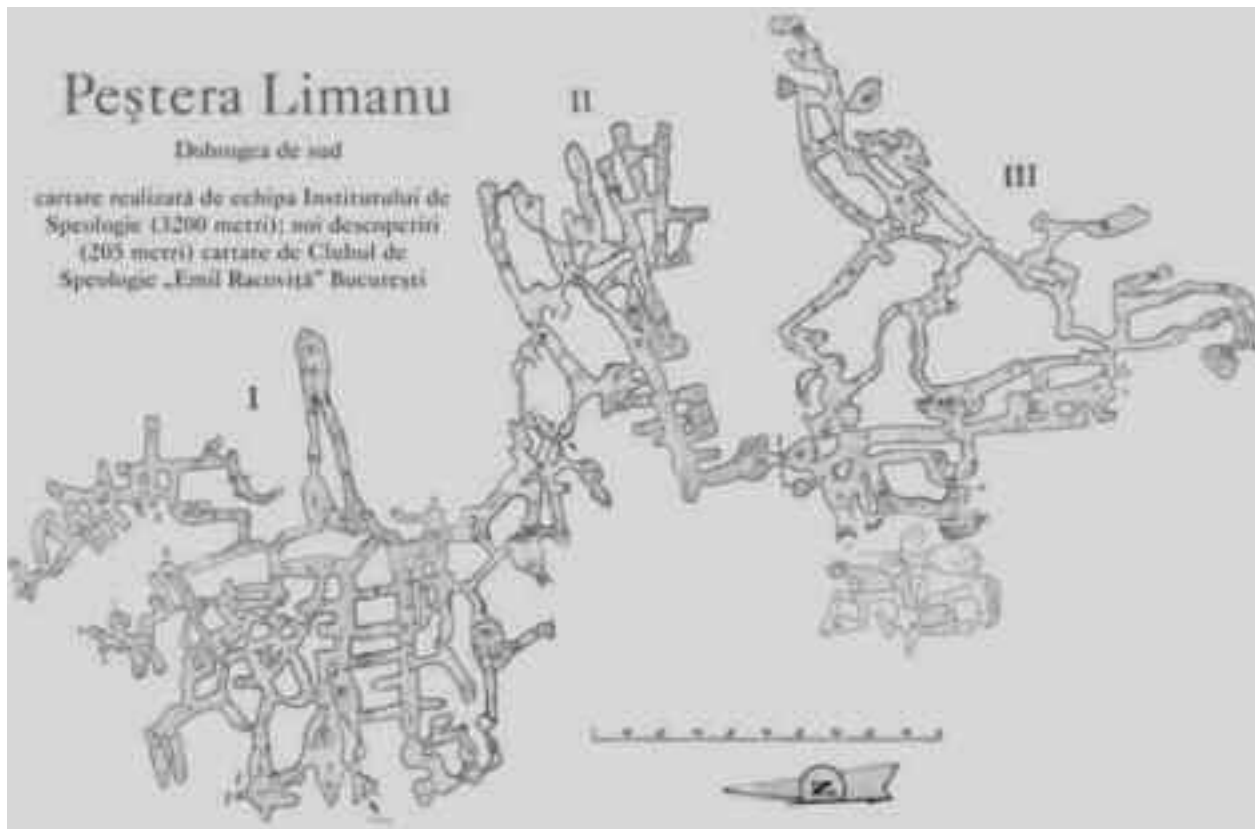
În afară de valoarea istorică, Peștera Limanu prezintă și o deosebită importanță speologică. Ea este o peșteră freatică dezvoltată în calcare stratificate orizontale. Stratele orizontale au fost fragmentate de un sistem regulat de fisuri verticale. Când placa de calcar sarmațian s-a scufundat sub nivelul freatic, apele au pătruns în lungul planelor rectilinii de discontinuitate din rocă și au dizolvat-o, lăsând în urmă o rețea labirintică cu distribuție rectangulară formată din galerii cu secțiuni dreptunghiulare surprinzător de regulate. Unii cercetători consideră că cel puțin o parte din galerii au fost în întregime săpate de om, în multe locuri fiind evidentă dăltuirea pereților.

Altare ale preoților daci și un cap de om sculptat în calcar

Văzută în plan, rețeaua de galerii seamănă mai degrabă cu harta străzilor unui oraș neglijent sistematizat. Folclorul local a transmis faptul că galeriile Peșterii Limanu s-ar întinde prin beciuri și fântâni din Limanu până în Bulgaria sau chiar Turcia!

Intrarea în peșteră se face printr-o poartă metalică de la poalele dealului. La aproape 200 de metri de cum pășești în Peștera de la Limanu, se pot vedea altare ale preoților daci și un cap de om sculptat în calcar.

Peștera Limanu este complet lipsită de podoaba stalactitelor și stalagmitelor, care dau farmec altor peșteri. Acest fapt se explică prin absența infiltrațiilor

Văzută în plan, rețeaua de galerii seamănă mai degrabă cu harta străzilor unui oraș neglijent sistematizat. Folclorul local a transmis faptul că galeriile Peșterii Limanu s-ar întinde prin beciuri și fântâni din Limanu până în Bulgaria sau chiar Turcia

de apă de la suprafață. Peștera este interesantă din punct de vedere biospeologic. Există o faună de nevertebrate bogată a cărei principală sursă de hrană o constituie acumulările de guano de la coloniile de lilieci care se adăpostesc în peșteră mai ales iarna. În afară de lilieci, în peșteră pot fi întâlnite întâmplător și alte vertebrate: șerpi, broaște țestoase, vulpi, dihorni.

Mai multe legende s-au țesut în jurul acestei peșteri impresionante. Localnicii susțin că Peștera de la Limanu este un tărâm sacru, care și în ziua de astăzi este păzit de Zalmoxis.

Peștera are o lungime de aproape 4 kilometri și sute de galerii care șerpuesc pe sub sat. Se spune că în această peșteră s-au adăpostit dacii împreună cu toate bunurile lor mai de preț, pentru că erau prigoniți de către romani. Tot aici s-au adăpostit mai apoi primii creștini, în căutarea însingurării și a unui loc de rugăciune departe de zgomotul lumii de afară.

Peștera își întinde galeriile la

o distanță mică de suprafața pământului

Pentru că peștera își întinde galeriile la o distanță mică de suprafața pământului și se află chiar sub localitatea Limanu, uneori zgomote ciudate și voci se pot auzi. Se spune că aparțin paznicului peșterii, care încearcă să-i ademenească pe profani pentru a pătrunde în spațiul său mistic, după care să-i sacrifice pentru eternitate.

Speologii au încercat să distrugă acest mit și sunt de părere că sunetele ciudate sunt produse de vântul și curenții din peșteră. Este o explicație hilară pentru că se presupune că peștera are doar o singură intrare care este închisă de o poartă metalică de peste 350 de kilograme.

De Peștera de la Limanu se leagă și o serie de descoperiri științifice

De Peștera de la Limanu se leagă și

o serie de descoperiri științifice, printre care cea mai amănunțită a fost făcută de profesorul Vasile Boroneant, expert în arheologia peșterilor (cel care a scris lucrarea "Labirintul subteran de la Limanu"). Deși descurajat de cei care au ziseră că vrea să facă cercetări la Limanu, profesorul Boroneant a pornit, în anii '70, înspre o mare descoperire. El a găsit aici ceramică, atât romană, cât și grecească, însă majoritatea era specific dacică, și, totodată, a mai descoperit desene rupestre, figuri de oameni și de animale.

Dintre ele se distinge, prin factura sa aparte, o figură umană, probabil un bărbat stând în picioare sau eventual pe un scaun. Capul este un pătrat umplut cu puncte, trunchiul un oval umplut tot cu puncte. Mâna dreaptă se sfârșește ca o pată neagră în formă circulară neregulată; în mâna stângă, personajul pare a ține un scut pătrat. Demn de reținut este faptul că, și la celelalte figuri umane, mâinile se termină cu câte o pată de culoare neagră, lăsând impresia unor obiecte ținute în palmă.

Tribul care nu a fost atins de modernitate: Femeile umblă dezbrăcate, iar viețile lor depind doar de resursele naturale

Tribul Mentawai, care numără în jur de 64.000 de oameni, se găsește pe insula Sumatra de Vest din Indonezia. Cei din trib sunt cunoscuți pentru tatuajele inconfundabile și casele decorate cu craniile animalelor vâdate. Fotografii uluitoare realizate de Mohammed Saleh Bin Dollah prezintă viața de zi cu zi a femeilor, bărbaților și copiilor care trăiesc pe insulă. Acolo liderii tribului sunt atotputernici, iar orice problemă poate fi rezolvată de către un vrăci, potrivit celor de la dailymail.co.uk. "Femeile umblă dezbrăcate, iar viețile lor depind numai de resursele naturale. Am vrut să merg pe insulă pentru a putea împărtăși cu alții aceste lucruri uimitoare", a scris fotograf. Cei 64.000 de membri ai tribului locuiesc în case numite Umas, construite din bambus, lemn și iarbă și decorate cu craniile animalelor pe care le vânează.

Transport gratuit pentru cei care citesc o carte în autobuz, troleibuz sau tramvai

Persoanele care citesc o carte în autobuze, troleibuzele și tramvaiele din Cluj-Napoca au beneficiat de transport în comun gratuit, acțiunea fiind inițiată cu ocazia Salonului de Carte Bookfest.

Potrivit unui comunicat al Bookfest transmis joi, gratuitatea s-a aplicat pe toată durata zilei de vineri doar călătorilor care citesc o carte tipărită, nu și e-book sau audiobook. "Cu ocazia celei de-a șaptea ediții a Salonului de Carte Bookfest Cluj-Napoca, campania de promovare a lecturii «Cărțile pe față», în parteneriat cu Primăria Cluj-Napoca și Compania de Transport Public (CTP), revine în sprijinul clujenilor iubitori de carte - scrie Mediafax.

Astfel, toți cei care vor circula, vineri, cu mijloacele de transport în comun din municipiu vor beneficia de gratuitatea călătorilor dacă citesc o carte în autobuz, troleibuz sau tramvai.

Gratuitatea se aplică pe toată durata zilei și numai călătorilor care citesc o carte tipărită, nu și e-book sau audiobook", se arată în documentul citat.

Salonul de Carte Bookfest Cluj-Napoca se desfășoară în perioada 6-9 septembrie la Centrul Cultural Casino din Parcul Central "Simion Bărnuțiu" din municipiu, intrarea publicului fiind liberă. În cadrul Salonului participă peste 20 de expozați, printre care unele dintre cele mai importante edituri din România.

Pagină realizată de Mirela F.

"Alchimia" vindecării: cercetătorii au transformat rănilor deschise în piele

Savanții de la Salk Institute au dezvoltat o tehnică ce convertește direct celulele unei răni deschise în noi celule ale pielii.

Abordarea se bazează pe reprogramarea celulelor la starea de celule stem și poate fi utilă pentru vindecarea rănilor la nivelul pielii, pentru contracararea efectelor îmbătrânirii (riduri) și pentru o înțelegere mai bună a cancerului de

piele.

"Observațiile constituie o demonstrație a principiului pentru regenerarea in vivo pentru un întreg țesut tridimensional precum pielea și nu doar pentru tipurile individuale de celule până acum", a afirmat Juan Carlos Izpisua Belmonte, autor principal al studiului publicat în jurnalul Nature pe 5 septembrie.

Cercetătorul, împreună cu echipa sa, au convertit celulele din țesutul subcutanat în cheratocite, baza pentru reconstrucția pielii, scrie Science Daily.

Experimental, savanții au tratat ulcere de piele pe șoareci, observând că datorită noii metode pielea a fost recrescută în 18 zile, iar odată cu trecerea unei perioade mai îndelungate noua piele s-a dezvoltat și s-a conectat cu

cea din jur, chiar și în cazul ulcerelor severe.

La trei și șase luni, pielea regenerată se comporta ca piele normală și sănătoasă.

Cercetătorii au în plan mai multe studii pentru a optimiza tehnica și a începe testarea în alte modele, iar abia apoi, dacă experimentele au succes, vor trece la teste clinice.

Festivalul de Film de la Veneția 2018: staruri pe covorul roșu

A început o nouă ediție a Festivalului de Film de la Veneția și odată cu el și celebritățile și-au făcut apariția în cele mai chic ținute. Ediția din acest an a festivalului aduce în prim plan problema lipsei egalității de gen în cadrul competiției de film.

Cea de-a 75-a ediție a Festivalului de Film de la Veneția, organizată de La Biennale di Venezia, a ținut 11 zile. Ediția din acest an aduce în prim plan problema reală a lipsei egalității de gen în cadrul competițiilor de la festivalu-

rile de film.

La conferința de presă care a avut loc înaintea galei de deschidere, organizatorii au anunțat că vor semna un angajament privind egalitatea de gen, la fel cum au făcut-o anul acesta și cei care se ocupă de Festivalul de Film de la Cannes și de la Locarno.

Guillermo del Toro, președintele juriului acestei ediții, a vorbit despre nevoia de a avea mai multe femei cineast în cadrul festivalurilor de film. "Avem o problemă reală acum. Este o problemă reală în cultură, în general. Multe dintre vocile care simt nevoia de a fi auzite trebuie să fie auzite. Nu

este vorba despre stabilirea unei norme, este vorba despre timpul prezent. Nu este o controversă, este o problemă adevărată", a spus regizorul de origine mexicană. "Cred că țelul trebuie să fie de 50/50 până în 2020. Dacă este 50/50 până în 2019, cu atât mai bine", a adăugat el.

Este al doilea an consecutiv când în competiția Festivalului de Film de la Veneția se află un singur film semnat de o femeie, respectiv "The Nightingale", de Jennifer Kent.

Alături de Guillermo del Toro, din juriul acestei ediții a festivalului mai fac parte actorii Christoph Waltz,

Naomi Watts, Sylvia Chang, Trine Dyrholm, Nicole Garcia, scenarista Malgorzata Szumowska și regizorii Paolo Genovese și Taika Waititi.

Festivalul a fost deschis cu proiecția filmului "First Man", de Damien Chazelle, cu Ryan Gosling și Claire Foy în rolurile principale. Acesta este al doilea film regizat de Chazelle, după "La La Land", pelicula recompensată cu șase premii Oscar. Lungmetrajul "First Man", inspirat din fapte reale, prezintă lumii povestea astronautului Neil Armstrong, primul om care a pășit pe Lună.

21 de filme se află în competiția

pentru Leul de Aur, iar "First Man" este marele favorit. Între cele 21 de filme se numără și "Suspiria", un remake după pelicula horror a lui Dario Argento.

Filmul "A star is born", care marchează debutul regizoral al lui Bradley Cooper, va fi proiectat în premieră la Veneția, însă în afara competiției. Alături de Bradley Cooper, în film joacă și Lady Gaga. Actrița Vanessa Redgrave și regizorul canadian David Cronenberg vor fi omagiați cu Leul de Aur pentru întreaga carieră.

Cea de-a 75-a ediție a Festivalului de Film de la Veneția se încheie pe 8 septembrie.